

Bodo stanarine višje že 1. junija

Predlagano — 35 odstotkov več

Stanarine se naj bi letos povečale še dvakrat. Prvič smo jih tako kot v večini slovenskih občin tudi v občini Velenje povečali s 1. marcem za 30 odstotkov. Drugo povišanje naj bi nas doseglo s 1. junijem, predlagano je za 35 odstotkov. Tudi to povišanje cen starin bomo sprejemali po upravni poti (te cene so namreč v pristojnosti izvršnih svetov).

Do konca letošnjega leta naj bi s povišanimi stanarinami dosegli osemdeset odstotkov predvidenih ekonomskih stanarin oziroma 2,72 odstotkov vrednosti revaloriziranega stanovanjskega fonda. Če bomo sledili temu cilju, pa bi morali (ob načrtovani 95 odstotni inflaciji) stanarine letos še enkrat povečati. Predlog je s 1. septembrom za 32 odstotkov.

(mkp)

V ponedeljek in torek zasedanje zborov

V ponedeljek in torek bodo zasedali vsi trije zbori velenjske občinske skupščine. Druženopolitični zbor bo zasedal v ponedeljek ob 10. uri, zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti pa bosta majsko zasedanje pričela v torek ob 9. uri.

Na dnevnem redu vseh treh zborov je tokrat precej točk, omenimo jih nekaj: obravnava pripomb k osnutku amandmajev Ustave SFRJ, poročilo Izvršnega sveta o gospodarskih gibanjih v prvih štirih mesecih letošnjega leta in aktivnosti pri izvajanju

ukrepov Zveznega izvršnega sveta v tem letu.

Na dnevnem redu je med drugim tudi predlog sklepa o ustanovitvi delovne organizacije VII. osnovne šole v ustanavljanju. Te točke bodo obravnavali vsi trije zbori velenjske občinske skupščine.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti pa bosta na torkovem zasedanju (dodatna točka) obravnavala tudi odlok o ureditvenem načrtu velenjski grad — grajski hrib — območje skakalnice.

(mkp)

Referendum v občini Mozirje

Devetkrat ZA in enkrat proti

Na nedeljskem referendumu za uvedbo 4. samoprispevka v občini Mozirje so prebivalci Gornje Savinjske doline znova potrdili svojo željo po napredku in lepšem jutrinjem dnevu. Ker tokrat referendum ni bil občinski, temveč so se ZA odločali po posameznih krajevnih skupnostih, ga moramo tako tudi oceniti.

Dejstvo je, da so se občani mozirske občine v nedeljo resnično izkazali, vsem bojaznim navkljub, ki so jih narokovale zaostrene razmere in drugi razlogi. Odstotek udeležbe je sam po sebi povečal, še več pa zares visok odstotek tistih, ki so glasovali ZA, saj v nobenem od prejšnjih treh referendumov ni bil tako visok. Izjema je seveda krajevna skupnost Rečica ob Savinji, v kateri referendum ni uspel. Razlog je bil pravzaprav znan že prej, problem je popolna osemletka v tem kraju, ki je vir vseh nesoglasij, odporov in ogor-

čenja ljudi na tem področju. Ne glede na (ne)upravičenost te šole, kar šele dokazujejo, je sporna tudi lokacija, pa še kaj. Kakorkoli že, z neizglašovanjem referendumom je trenutno zaprta še zadnja možnost.

Odstotek udeležbe na referendumu je v večini krajevnih skupnosti krepko presejal številko 90, sicer pa so ZA glasovali takole: Solčava 67,42, Luče 65,7, Ljubno 62,1, Nova Štifta 71,7, Gornji grad 59,6, Bočna 69,4, Šmartno ob Dreti 61,61, Nazarje 65,28, Mozirje 56,0 in Rečica ob Savinji 47,13. J. p.

OK ZSMS Velenje Programsko- volilna seja

Osvetlino svojo prihodnost, izkoristimo ponujeno priliko! Moto letošnjih prireditelj ob mesecu mladosti, ki ga bodo mladi naše občine dokončno oblikovali na jutrišnji programsko-volilni konferenci občinske konference ZSMS Velenje. Ta bo v skupščinski dvorani, začeli pa jo bodo ob 17. uri.

Že v prejšnji številki našega tednika smo zapisali, da razlogov za posebno zadovoljstvo ni. Nekaj tudi zaradi njihove lastne krivde. Vzroke za to, odgovore na vrsto vprašanj, s katerimi se srečujejo mladi vsak dan in na vsakem koraku, bodo poskušali poiskati v razpravi, ob koncu katere bodo sprejeli tudi smernice delovanja v prihodnje. Bistvenih novosti v program niso zapisali, ampak v smernicah večkrat omenili prizadevanja približati mlade ZSMS in ZSMS mladim.

Ob koncu bodo izvedli še volitve, na katerih bodo izvolili novega predsednika, podpredsednika in sekretarja občinske konference ZSMS Velenje.

Očistimo naše okolje!

Čeprav so vsi vestni gospodarji že zdvanja očistili okolico svojih domov, poslopij, družbenih in gospodarskih objektov, (pravi-

mo — vestni), saj je na zelenih površinah že dozorela trava, sneg pa je dokončno odkril tudi vse ostale površine, pa moramo (žal) pozivati k očiščenju kar naprej. Nekateri onesnaževalci delajo »noč in dan« in ker so na veselje v manjšini, se jim moramo in moremo upirati. Z delom, z opozarjanjem, s kaznovanjem (?) in z lastnimi zgledi. Kar metlo v roke, pa na delo. Čeprav se človeku upira, da bi kar naprej pospravljaj za drugimi, je nazadnje to še najuspešnejša varianta za čisto in urejeno bivalno okolje. V prejšnji številki Našega časa je Peter Rezman med drugim zapisal takole: »... ekologija ima polna usta danes že vsi, ki jih plačujemo za govorjenje.« Temu lahko pritegnem, z drobnim dogodkom pa bi rad opisal, da se tu in tam pa le kdo potruji in preide od besed k dejanjem. To so v glavnem še vedno in spet šolniki s svojimi učenci, ki jih žal vse preradi (v družbenih akcijah) postavljamo na rob dogajanja.

Na sprehodu ali ob »opravih« na Kardeljevi ploščadi, se človek zgrozi ob pogledu na stopnice, ki so huje onesnažene kot vsako strnišče. Ob Domu učencev so še vedno smeti, ki bi sicer naj bile v kantah ali kontejnerjih za smeti. Nekateri delovne organizacije (trgovine, gostišča) odstranijo odpadke v kontejnerje, od tu dalje pa je skrb za prepolne posode prepuščena vetru in prihodu komunalnih delavcev. In tako dalje. Primerov je dovolj na vsakem koraku. Zadnji je s »Trim« steze nad Gorico, oz. vilo Herberštajn. Onesnaženje je bilo precejšnje in se običajno ponavlja. Konec je temu napravila skupina učencev šole bratov Mravljakov, ki je pobrala smeti (na sliki) in jih odnesla v zabojnike za odvoz smeti. Vzdrževalec trim steze se skoraj ne pojavi, zato bo (žal) še naprej NUJNO ČIŠČENJE, če naj bi živeli v kulturni in čisti naravi.

—avc—

10 let obrata Modnega salona v Gradu na Goričkem

Uspešno delo mladinske tovarne

Delavci velenjskega Modnega salona so zadnjo nedeljo, 22. maja, skupaj s krajinami Gradu na Goričkem slavili pomemben jubilej — 10-letnico Mladinske tovarne, obrata Modnega salona. Ideja za obrat Modnega salona na nerazvitem Goričkem se je »rodila« pred 14. leti, na 9. republiškem kongresu Zveze socialistične mladine Slovenije. Obrat Modnega salona na Gradu, ki je začel z delom štiri leta zatem, so poimenovali Mladinska tovarna.

Delavcem iz Modnega salona, zaposlenim v obratu v Gradu so se pridružili tudi sodelavci iz matične tovarne, so se v nedeljo zbrali na mogočem prazniškem dvorišču. Na slavlja so prišli tudi številni gostje, da bi skupaj proslavili tudi dan mladosti. Zato ni slučaj, da je bil slavnostni govornik predsednik Republiške konference ZSMS Tone Anderlič.

Slavlje so združili s podpisom listine o pobratenju krajevnih skupnosti Grad in Stara vas — Titovo Velenje: pobudniki pobratenja so bili delavci Modnega salona. Krajevna skupnost Grad sodi z okrog 2.800 prebivalci med manj razvite v občini Murska Sobota. Vezi med delovnimi ljudmi in občani obeh krajevnih skupnosti, ki so jih začeli tkati delavci Modnega salona, naj bi v prihodnje, kot je zapisano v listini, obogatili z novimi oblikami sodelovanja. Proslavo pa so izkoristili še za podelitev priznanj delavcem Modnega salona za zvestoto delovni organizaciji. 8 delavcem obrata Grad so podelili priznanja in jubilejne nagrade

za 10-let dela v delovni organizaciji, 4 zaposlenim pa za 20-letno zvestoto Modnemu salonu.

Bogata paša za oči vseh zbranih pa je bila gotovo modnih revij, na kateri so prikazali najnovejšo kolekcijo izdelkov, vse bolj znanega in uveljavljenega proizvajalca doma in na tujem — Modnega salona. Tudi delavci obrata na Goričkem imajo pri tem svoj delež.

Obrat Modnega salona v Gradu na Goričkem zaposluje 58 delavcev in delavk. Delo imajo organizirano v eni izmeni. Zdaj si prizadevajo, da bi si s solanjem zagotovili še nove, strokovno usposobljene delavke, da bi lahko uvedli tudi drugo delovno izmenico.

Mladinska tovarna Modnega salona v Gradu na Goričkem je v prvem desetletju svojega obstoja povsem upravičila pričakovanja. Obetavne so napovedi o uvajanju druge izmene in odpiranju novih delovnih mest, saj je obrat Modnega salona edina tovarnica v tej manj razviti krajevni skupnosti murskosoboške občine.

(Nek)

Tudi solidarnost reže naše plače

»Pometi najprej pred svojim pragom!« pravi star pregovor, ki ga najbrž pozna vsakdo izmed nas. To pa še ne pomeni, da ga tudi upoštevajo. Skoraj praviloma ne!

Je že tako, da raje vidimo sosedo, ko greši. Na svoje napake, nepravilnosti, pa pozabljamo. Najdemo opravičilo zanje, pa če je še tako za lase privlečeno.

Slovenci smo v zadnjem času odločno pokazali na številne nepravilnosti znotraj Jugoslavije. Vsekakor je to prav in nujno. Enako pa bi moralo veljati za odpravo številnih odprtih vprašanj znotraj naše republike. Pred njimi pa si, vsaj nekateri, še kar naprej zatiskajo oči. Veliko je takšnih vprašanj,

eno najbolj perečih, ki tare tudi nas Velenjčane, pa je vprašanje odvajanja sredstev solidarnosti. Tokrat ne mislimo le tistih, ki jih republika Slovenija odva-

NAŠA TEMA

ja v sklad federacije za nerazvite (tem je bilo v zadnjem času namenjenih že itak veliko besed), ampak tista sredstva, ki jih (znotraj republike) namenijo razvite občine manj razviti. Ti kriteriji (kdo je razvit in kdo ne) pa so močno vprašljivi.

Se posebej, ker ni tako malo primerov, ko imajo vrtci pa šole in zdravstveni domovi v teh

nerazvitih občinah bistveno boljše pogoje za delo. Modernije so opremljeni... družine prejemale višje družbeno denarne pomoči in še bi lahko naštevali. Ob vsem tem pa plačujejo delavci v teh nerazvitih okoljih iz svojih osebnih dohodkov bistveno manj kot denimo v naši občini.

Pa nam vsega tega ni uspelo samoupravno dokazati. Ker je nekaj slovenskih občin skušalo z argumenti dokazati, da na tem področju ni vse tako kot bi moralo biti, je bil sprejet zakon, po katerem so občine ta sredstva še naprej dolžne odvajati.

In to tudi takšne kot je naša! Našo specifičnost (število prebivalcev narašča, zato smo pri-

siljeni širiti programe, kljub razpoložljivim manjšim sredstvom) v besedah sicer na republiki že razumejo, v praksi pa je še vedno drugače. Še vedno nam doma zmanjkuje denarja za najosnovnejše (še veliko huje pa bo po novih ukrepih, ki omejujejo to področje porabe), skozi prste pa nam drugam polzijo precejšnji kupčki.

Vsega tega pa najbrž ne bomo mogli prenašati molče. Še posebej sedaj ne, ko imamo osebne dohodke določene v bruto višinah in bodo plače Velenjčanov (imamo najvišje prispevke iz OD) v poprečju za štiri odstotke nižje od slovenskih.

M. Z.

Lokovica

Občinskega tekmovanja ekip prve medicinske pomoči civilne zaščite, ki sta ga v počastitev 125-letnice Rdečega križa in dneva civilne zaščite organizirala občinska človekoljubna organizacija in občinski štab, se je udeležilo le 27 enot iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij.

To je bilo že 16 tekmovanje po vrsti. Enote združenih odredov, ki so prejšnja leta prav tako sodelovale na tem

tekmovanju, pa bodo svoje znanje iz tega področja »pokazale« na splošni vaji. Ta bo v jeseni letos.

Mi smo za
model
formula EL
Elkroj

CELJSKO OBMOČJE • CELJSKO OBMOČJE

Pripravljenim bo veliko lažje

Cesar ni spoznala naša vlada, bomo zdaj vendarle morali uvesti bolj pod pritiskom tistih, ki nam bodo z denarjem pomagali premagati sedanjo krizo: pri delu bomo morali vse bolj spoštovati trg in njegove zakonitosti. In prav poslovanju v takih pogojih je bila namenjena tudi sedanja tribuna, ki jo je na Rogli pripravilo društvo ekonomistov Celje ob sodelovanju republikanske zveze ekonomistov, društva za marketing in republiške gospodarske zbornice. Nad 200 gospodarstvenikov iz vse republike se je zbralo; največ od tam in iz tistih organizacij, ki že doslej v mejah možnosti poslujejo na kolikor toliko tržen način. Pa seveda tudi od tam, kjer se zavedajo, da se bodo morali podati na tako pot, pa so jim zato izkušnje uspešnih še kako dobrodošle. Kajti, kot je dejal tudi Bernard Krivec, predsednik pripravljalega odbora, bodo po ukrepih, ki jih pričakujemo, mnogo lažje poslovale take organizacije, ki že zdaj v danih pogojih tržno poslujejo.

Ce bo šlo vse tako, kot smo načrtovali, bi bila letošnja tribu-

na (od 16. do 20. maja) prav v dnevi, ko bi nas že doleteli napovedani majski ukrepi. Kot je znano, so nastale zamude, pa so vsaj glede tega dnevi tribune padli v čas nekakšne praznine, ko je bilo že prepozno, da bi kritizirali tisto, kar »naj bi bilo«, hkrati pa seveda prezgodaj, da bi že lahko konkretno spregovorili o najnovejšem »paketu.« To se je dobro poznalo že prvi dan, ko so mnogi pričakovali veliko konkretnih besed prav od drugega moža slovenske gospodarske zbornice dr. Rada Bohinca. Žal je zaradi tega njegova tema »aktualni gospodarski trenutek« v mnogočem izgubila na aktualnosti.

Zato pa sta navzoče bolj razgibala dr. Davor Savin, svetnik in profesor, ter delegat zbora republik in pokrajin Miran Mejak. Prvi je namreč izredno kritično spregovoril o sedanjem gospodarskem trenutku pri nas, na vse bolj kritično gledanje na naše stanje iz tujine, dejal pa je tudi, da ne verjame, da bodo sedanji ukrepi uspeli in da se bomo z njihovo pomočjo izvlekli iz težav.

Kot je dejal, namreč razen fraz o tem, da bo dodatni uvoz pospešil proizvodnjo, ni nikakršnih drugih pravih vzpodbudljivih ukrepov. S številkami pa je dokazal, da tako močnega padca proizvodnje kot v zadnjem mesecu že ni bilo dvajset let. Tudi podatki za prve štiri mesece kažejo nazadovanje za eden do dva odstotka. To pa pomeni, da bi morali v drugem polletju dvigniti stopnjo rasti na šest do sedem, če bi želeli izpolniti letošnji plan. Podvomil je tudi v to, da bi lahko uspeli doseči ciljno inflacijo — 90 do 95 odstotkov. Ker — če bi to želeli doseči — se cene glede na že dosežani skok, ne bi smele do konca leta nič več zvečati. Toda mi z liberalizacijo cen vendarle pričakujemo pravi novi skok. Ob tem je ponovno poudaril, da pri nas vsa stabilizacijska prizadevanja gradimo dejansko le na prerazporejanju, ne pa da bi se potrudili ustvariti sistem, kjer bo osnova dodatno ustvarjen produkt.

Miran Mejak se je v osnovi strinjal s Savinom: da smo v te-

žavah, v kakršnih še nismo bili po vojni. Zato tudi nismo imeli zdaj druge izbire, kot da smo šli v reprogramiranje. Res je tudi, da tudi mednarodni sklad zaradi izkušenj že dvomi, če bomo tokrat uspeli iziti iz krize. Toda mi zdaj druge izbire nimamo — čaka nas huda preizkušnja. O ciljni inflaciji pa je dejal, da je v predvideni višini »optimalna«. Če bo večja, bodo seveda potrebne boljše restrikcije na osebne dohodke ter splošno in skupno porabo.

Pod takim vplivom so potekale tudi nekatere druge razprave, pa čeprav so se bolj osredotočili na konkretnije primere v posameznih organizacijah. Ponekod se namreč lahko s tržnimi rezultati že tudi v sedanjih omejenih pogojih dodobra izkažejo. In gotovo jim bodo sedanje izkušnje prišle še kako prav, če bo po predvidenih spremembah pri nas res postal trg merilo uspešnosti.

(fk)

Savinjsko-šaleška naveza

Velenjčani za celjski »sprejem«

Nekdo v kaki velenjski krajevni skupnosti, kjer so jim že vsaj enkrat prekopali vrt in položili kable ter jih tako še tudi bolj privezali k televizorjem, bi morda pomislil, da je izgradnja kableskega sistema navaden mačji kašelj. Tam, kjer jim morajo vrtove prekopavati vsaj dvakrat, pa za odpravo polagati kable še enkrat, tam že vedo, da

to ni tako enostavno. Ponekod pa je s to kablesko stvarjo še huje.

V celjski občini se za zdaj s takim sprejemom ponašajo v zdraviliški Dobrni, za ostali del te občine pa še sploh ni jasno, če bodo imeli tak sistem ali ne. Pričakovali so, da bodo občani kot nori navahili in se prijavljali — pa se je namesto pričakovanih 70 odstotkov gospo-

dinstev prijavilo za kablesko televizijo le dobrih 20 odstotkov. Ker pa bi v Celju radi bili popolni in ne »divji« kot ponekod, bodo to seveda plačali tudi dražje — pa še bo vse skupaj odvijalo bolj počasi. Za zdaj imajo le toliko zbranega denarja, da si lahko privoščijo sprejemni center. Za ureditev tega pa so se ozrli po bližnji okolici in

izbrali velenjski Gorenje Servis.

Pravijo, da bodo ta sprejemni center začeli že kmalu urediti. Hkrati pa vsi, ki si prizadevajo za celjski kableski televizijski sistem, stiskajo pesti, da bi se do jeseni »navsez« na kabel še več občanov. Sicer...

Ja, sicer se lahko zgodi, da v Celju takega kablesko-satelitskega sistema sploh ne bo. Seveda pa verjetno tudi potem ne bodo vedeli kam s sprejemnim centrom.

Ker pa je Celje odprta občina, se kaj takega verjetno le ne more zgoditi.

(frk)

Odbor za izgradnjo VII. osnovne šole

Znova se zatika pri denarju

Na že 17. seji, bila je sredi prejšnjega tedna, člani gradbenega odbora za izgradnjo VII. osnovne šole v Titovem Velenju niso pri obravnavi tekočih zadev ugotovili nič novega. Pri vsej naložbi je še vedno največje finančno vprašanje. Za pokritje obveznosti že po sklenjenih pogodbah manjka okrog milijardo 300 milijonov dinarjev. Primanjkljaj naj bi prinesle podražitve, saj dodatnih del na objektih izvajalec ni opravil. Če do konca maja investitor ne bo zbral potrebnih sredstev, grozi ustavitev del. Kaj to pomeni, gotovo ni treba posebej poudarjati.

V razpravi so člani gradbenega odbora med drugim obsojili ravnanje podpisne samoupravnega sporazuma o zagotavljanju dela sredstev za izgradnjo VII. osnovne šole v mestu Titovem Velenju, ki svojih obveznosti še niso poravnale. Brez tega denarja ni mogoče zaključiti niti minimalne investicije. Zato je potrebna takojšnja in učinkovita akcija za izterjavo dogovorjenih sredstev, občinski izobraževalni skupnosti pa ne preostane nič drugega kot najetje kredita. Za lažjo premostitev finančnih zagat so med drugim naslovili na izvršni svet skupščine občine Velenje pobu-

do o upoštevanju primanjkljaja pri delitvi sredstev v zvezi z likvidacijo HPH.

Nekoliko razveseljivejše je stanje pri poteku gradnje. Objekt A je v fazi finalizacije. Končana so vsa groba instalacijska dela vključno s toplotno podpostajo, stenska keramična dela, skratka, do 15. junija naj bi bilo prvo nadstropje stolpca A povsem nared. 5. aprila je izvajalec že začel izvajati tudi nekatera dela na objektu B, kuhinjskem delu. Ta pa naj bi bil nared do 15. avgusta, kar pa je po mnenju predstavnika Vegrada, prezgodnji rok.

Petek in sobota v znamenju kovinarjev

V občinah celjskega območja bo jutri in v soboto potekalo 5. delovno srečanje kovinarjev s tega območja. Kovinarji bodo tekmovanje začeli jutri s teoretičnim delom, nadaljevali pa v soboto dopoldan, ko bodo pokazali, kaj znajo v praksi.

Najboljši s teh tekmovanj se bodo udeležili republiškega srečanja kovinarjev, bolj znanega pod imenom Memorial Frana Leskoška-Luke, ki bo letos v Mariboru. (mkp)

Izvolili Vaneta Gošnika

Na četrtkovni seji skupščine Kulturne skupnosti Slovenije so delegati zbora uporabnikov za novega predsednika izvolili Vaneta Gošnika iz Titovega Velenja, ki bo zbor uporabnikov Kulturne skupnosti Slovenije vodil naslednji dve leti. (mkp)

Sindikalni posvet na CSS

30. obletnico delovanja Centra srednjih šol Titovo Velenje bodo s posvetom počastili tudi predstniki sindikalnih organizacij in člani predsedstva Občinskega sindikalnega sveta Velenje.

Na posvetu, ki bo na Centru srednjih šol danes ob 12. uri, se bodo seznanili z razvojnimi cilji Centra srednjih šol ter z vlogo in mestom, ki jo ima sindikat na centru, posvet pa bodo popestrili še s koncertom mešanega mladinskega pevskega zbora in ogledom centra ter razstave učencev.

(mkp)

EMONA EKSPRES

Stare in nove pravde

Piše: Vinko Vasle

Prejšnji teden mojega prispevka ni bilo. Ne zaradi cenzure, niti se ni na izredni seji sestal velenjski partijski komite. Še ne. Šel je na turnejo po Sloveniji. Moj prispevek namreč. Sprevodnik in sofer avtobusa na relaciji Ljubljana—Črna na Koroškem sta ga najprej malo peljala na izlet v moj rodni kraj, potem v Črno, pa nazaj v Velenje, od tod v Ljubljano, pa še malo na morje v Piran, da bi končno pristal na mestu izročitve, to je v Ljubljani. Na pismo sta seveda pozabila, imela pa sta različni verziji, zakaj ga nista oddala v Velenju. Sprevodnik je prisegel, da sta imela okvaro na avtobusu, sofer pa je rekel, da je nekaj zagotovo bilo, čeprav se vsega najbolje ne spominja.

Mene pa tole spominja na našo zvezno vlado, ki tudi kar tako brez veze vozi državljane v lepšo prihodnost, da bi jih na koncu vedno znova pripeljala na isto postajo. Temu se drugače reče nekoga vleči za nos. Zato je pa naša država že deset let v generalnem remontu, v stalnih okvarah in v krizi. Sofer in sprevodnik pa še kar ista. Zadnjič sem v Ljubljani srečal eno najbolj sitnih slovenskih delegatov v zvezni skupščini, Viko Potočnik, ki me je še najbolj spominjala na pismo z mojim člankom potem, ko mi ga je uspelo dobiti nazaj — in nasploh je bila hudo zdelana. Zdelali so jo na znamenitem zasedanju zvezne skupščine, kjer je naša vlada dobila zaupnico. Vidite, ne vozijo se samo pisma in članki brez veze po naši domovini, tudi naši delegati se brez veze vozijo v Beograd. Ampak, Vika mi je zagotovila, da bo prišla k sebi, naša vlada pa verjetno nikoli.

Prejšnji teden sem vam hotel povedati, kako je bilo na javni kmečki tribuni v Ljubljani. Prav je, da vam tega seveda ne zamočim. Začel bom pravilno, ker pač živimo v času zveznih pravljič. Torej: nekoč je živel politik, ki se je tako zelo spoznal na kmetijstvo, da je kmetu po treh njegovih nasvetih crknila krava. Trikrat lahko ugrabite, kdo je bil bolj nesrečen: ali kmet ali politik? Slednji seveda z izjavo, da je to (crknjena krava namreč) vsekakor velika škoda, saj je imel še toliko idej. In ko se je pred časom v ljubljanski unionski dvorani zbralo več kot 1500 slovenskih kmetov, so se — kot so rekli — tamkaj zbrali zato, da izbojujejo že kakšnih tisoč let staro pravdo slovenskega kmeta. Tega so v zgodovini malo privijali Turki, graščaki, fevdalci, kapitalisti, okupator, pa tudi nova oblast ga — ko je izbruhnila svoboda — ni ravno prijazno gledala. Najprej je kmete z gorjaka spravljala v znamenite KOZE (kot so kmetje duhovito poimenovali kmečke obdelovalne zadrage), potem jih je malo kooperirala, da bi jih v najnovejši zgodovini podružbilo — z zemljo, delom in sredstvi vred. Kmetje pa so bolj kot ne verjeli v znamenito formulo, da sta industrializacija in elektrifikacija že komunizem in so se pridno odrekli svojim stanovskim, socialnim, ekonomskim in političnim pravicam. Tiste, ki jih je jezik vendarle srbel, pa so prepričevali v stilu tistega Partljičevega dramskega

junaka, ata - socialističnega kulaka, ki je rad rekel, da je »treba zelo paziti, kaj se govori, ker zdaj je svoboda.«

Pa bi težko rekli, da so ga kmetje na svoji ljubljanski javni tribuni (pod naslovom: »Ali mora kmet res le ubogati?«) še poslušali. Kje pa, napadli so vse družbene formacije od fevdalizma naprej, oblast pa nič. Celo podprla jih je, SZDL pa jim je celo plačala najemnino za dvorano, v kateri so treskale strele izza govorniškega odra.

Ce bi sodili po nekaterih znamenjih, se slovenska nacionalna identiteta kulturno krepi. Najprej smo na kmečki tribuni (potem, ko ji je sledil majhen državni udar, saj so sodelujoči tribuno razglasili za ustanovni občni zbor in hipoma ustanovili zvezo slovenske kmečke mladine in slovensko kmečko zvezo) slišali omenjati Cankarja. Eden od govorcev je najprej citiral njegovo znamenito misel o tem, da si bo »narod sodbo pisal sam, ne frak mi je ne bo in ne talar«, potem pa dodal, da mu je talar resda ne piše več in gromko vprašal: kaj pa frak? in dobil buren aplavz. Potem je nekdo drug rekel, da je zelo v redu, da tribune ni bilo mogoče pripraviti v Cankarjevem domu, ker kmetje s Cankarjem tako in tako nimajo veliko skupnega. Imajo pa nekaj skupnega z njegovo materjo, je rekel, ki jo je veliki sin zatajil, kot je ta družba zatajila kmeta. In so mu spet ploskali. Kaj vem zakaj!

Tudi slovenski pisatelji so šli vase in k Cankarju ter pripravili simpozij, na katerem so dokazovali, da je bil omenjeni za Evropo, pa za svobodno združeno Slovenijo in podobne lumparije. Iz previdnosti pa so zamočali njegovo »jugoslovanstvo« in dejstvo, da je v nekem govoru iz leta 1918 rekel, da se nam bo Slovincem najbolje godilo v enotni državni skupnosti z drugimi narodi na Balkanu. Kmalu zatem pa je popolnoma slučajno napisal »Hlapca Jerneja in njegovo pravico«.

Sicer pa je v Ljubljani kar vroče: imeli smo poskus za plembe študentskega lista Tribune in eno grožnjo z zaplombo Mladine. Ta zadnja stvar je posebej zanimiva, saj so Mladinci poskušali objaviti besedilo, v katerem našo oblast sprušujejo, kaj so tovariši na sestanku vojnega sveta v Beogradu sklenili, potem pa na srečo ne uresničili. Vprašanje seveda ni kaznivo dejanje, je pa natančen opis scenarija za razrešitev slovenskega sindroma, ki nosi oznako »STROGO ZAUPNO — DRŽAVNA TAJNA«. Zdaj je seveda pričakovati, da se bo kakšnih 10 tisoč Ljubljancev samoprijavilo, ker so si zapisnik z omenjene seje sveta prebrali. Med njimi moja malenkost, ki o tem podrobnije ne sme pisati. Ko bom lahko se boste čudili...

Sicer pa ima oznako državne tajne tudi scenarij zaključne prireditve za dan mladosti. Slovenski mladinci so do njega prišli in ga sčefrali na drobne koščke. Avtorji so zagotovo imeli strašansko bujno fantazijo in od tod moja današnja parola: »Če narod nima zgodovine, mora imeti pač bujno domišljijo.«

Nagrada sklada Toneta Tomšiča Vinku Vasletu

V petek so v Ljubljani podelili letošnje Tomšičeve nagrade Društva novinarjev Slovenije. Dobitnik nagrade sklada Toneta Tomšiča je tudi naš sodelavec Vinko Vasle. V Kmečkem glasu je objavil serijo člankov, ki zaznavajo

utrip naše vsakdanjosti, hkrati pa inovativno spremljal ustavne spremembe, zlasti tiste, ki se nanašajo na kmetijstvo.

Vinku za nagrado iskreno čestita tudi naše uredništvo.

OK ZSMS — Nagradili najzaslužnejše

Na petkovi svečani seji, ki naj bi bila zadnja za dosedanje člane predsedstva občinske konference ZSMS Velenje, so najzaslužnejšim mladincem podelili srebrne znake. Prejeli so jih: Dare Bujan, osnovna organizacija ZSMS Konovo, Romana Pečovnik, Drago Erjavec, Jože Glinšek, Franc Hudobreznik, Franc Skutnik, Mitja Bric, Živko Jeseničnik, Matjaž Kozmus, Zvone Kodrun, Miljenko Ljepje, koordinacijski svet ZSMS Vegrada, mentorica mladinske organizacije na Centru srednjih šol v Titovem Velenju Nevenka Rozman ter Dragica Kotnik.

Na tej seji pa so podelili tudi zlati znak ZSMS. Prejeli sta ga Vladka Korošec in Zdenka Kodrič.

79 novih stanovanj

V Saleku III, lameli 5B, 5C je v petek prišlo po ključeh 79 novih stanovanj tega bloka. Objekt je investiral in zgradil Vegrad, gre pa za prva stanovanja v letošnjem letu. Po planu stanovanjske gradnje naj bi letos zgradili oziroma obnovili še osemindvajset stanovanj in sicer na Kidričevi 9—15 štiri stanovanja (investitor Samoupravna stanovanjska skupnost), na Šercerjevi in Šlandrovi pet stanovanj (investitor TEŠ), na Kersnikovi 2 sedemstanovanj (investitor REK) ter na Trgu bratov Mravljakov 7 v Šoštanju dve stanovanji (investitor je Samoupravna stanovanjska skupnost). (mkp)

Dobiti ključke novega stanovanja je velik dogodek. (foto: vos)

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štirnajstnevnik »Saleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstić — Planinc, Bog-

dan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855—450. Brzojavni

naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 400 dinarjev. Mesečna naročnina 1.450 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 8.700 dinarjev, za tujo 14.800 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Letno gospodarjenje v občini Velenje

Bomo vendarle izplavali?

Majska analiza, v kateri bodo celovito obdelani rezultati gospodarjenja občine Velenje, bo izdelana sredi prihodnjega meseca, mnogi rezultati o tem, kako smo delali, pa so že znani.

Rezultati velenjskega gospodarstva nikakor niso najslabši, še posebej, če jih primerjamo z nekaterimi v republiki, pa tudi s slovenskim povprečjem, a vzrokov za brezskrbnost, vseeno ni.

Industrijsko proizvodnjo smo v prvih treh mesecih v primerjavi z enakim obdobjem lani povečali za 2,7 odstotka. Najbolj je narasla proizvodnja blaga za potrošnje, kar za 37 odstotkov, manj pa so proizvedli v kovinsko predelovalni industriji, elektro-gospodarstvu in tekstilni konfekciji. Vzpodbuden je podatek, da nam proizvodnja, po skromnem januarskem obsegu, vsak mesec nekoliko naraste. Upajmo, da je še vedno tako tudi v teh pomladnih mesecih.

Očitno smo v prvem četrtletju tega leta precej nakupovali, saj imajo organizacije združenega dela kar za 21,1 odstotek manj zaloga gotovih izdelkov, povpra-

ševanje po njih pa je v zadnjem času upadlo.

Oskrbljenost industrije s surovinami in repromateriali se je nekoliko izboljšala. V kmetijstvu smo dosegli spodbudne rezultate, vseeno pa je dohodkovni položaj te panoge vse slabši. Vse manj uspešni smo tudi na področju turizma, kjer nam število domačih gostov precej upada. V prvem četrtletju tega leta pa smo imeli nočitvene zmogljivosti zasedene le štiridesetodstotno.

O izvozu uvoznih gibanjih občina še vedno nima uradnih podatkov, po podatkih našega največjega izvoznika, Gorenja, ki predstavlja kar 90 odstotkov celotnega velenjskega izvoza, pa

smo bili na tem področju uspešni. Njihov skupni izvoz je 23 odstotkov višji, uvoz pa so v primerjavi z lani zmanjšali za 9 odstotkov.

Pa se ustavimo še pri nekaterih finančnih pokazateljih.

V prvem tromesečju je ustvarilo gospodarstvo občine Velenje za 427 milijard dinarjev celotnega prihodka. Prihodke s prodajo na domačem trgu smo povečali za 177,8 odstotkov, s prodajo na tujem pa kar za 256 odstotkov v primerjavi z lanskim prvim četrtletjem. Porabljeni sredstva so nam narasla za slabih 18 indeksnih točk počasneje kot celotni prihodek, ustvarjeni dohodek (309 milijard) pa je 231 odstotkov višji od lanskega v enakem času. Tolikšno rast smo dosegli med drugim zaradi zmanjšanja izgub, ki so lani v tem času predstavljale kar dobrih 6 odstotkov dohodka, letos pa le 0,8 odstotka.

Dosegli smo za 131 milijard

dinarjev družbenega proizvoda kar je za 214 odstotkov več kot lani. Razveseljivo je tudi, da se je v razporeditvi dohodka vendarle povečal delež akumulacije (za 195,5 odstotka) in predstavlja 11,5 odstotka. Povečal pa se je tudi delež dohodka za druge namene. S tem pa se je zmanjšal delež za osebne dohodke (predstavljajo le še 41,7 odstotkov dohodka), skupno porabo, pa tudi obveznosti do delovnih skupnosti.

Z izgubo je ob tromesečju poslovalo 5 ozdov (EKO Serijska proizvodnja, TOK Gozdarstvo Šostanj, RLV Gradbeni dejavnost, Toplovod, Vekos — DSSS), izkazali pa so jo v višini 994 milijonov dinarjev, izgubo pa ima tudi naravno zdravilišče Topolšica.

Kot smo že uvodoma zapisali, preveč se ne moremo hvaliti. Pa vendar so doseženi rezultati spodbudnejši od lanskih. Ekonomičnost poslovanja smo izboljšali za 6,9 odstotka. S tem smo povečali akumulativno in reprodukcijski sposobnost. Upanje pa je tudi, da bomo morda le izplavali iz rdečih števil.

Mira Zakošek

Osební dohodki v lanskem letu

Večja disciplina

Uresničevanje družbenega dogovora o delitvi sredstev za osebne dohodke je za lansko leto spremljalo poseben odbor občinske skupščine, ki ga vodi Janko Lukner z Rudarsko elektroenergetskega kombinata.

Ta odbor je ugotovil, da smo v občini Velenje v preteklem letu dokaj disciplinirano razporejali sredstva za osebne dohodke, saj ni bilo zaznati večjih odstopanj.

Na osnovi podatkov službe družbenega knjigovodstva, je sicer razporedilo pet organizacij združenega dela s področja gospodarstva za osebne dohodke nekoliko več sredstev kot bi smeli, vendar pa je odbor kasneje ugotovil, da so bili do tega upravičeni (tozdi, katerih sedeži delovnih organizacij so v drugih občinah se usklajujejo na nivoju DO, upoštevali pa so tudi stališča republiškega odbora udeležencev). Tako torej med njimi ni niti enega kršitelja.

Na področju negospodarstva pa je odbor ugotovil tri kršitelje (glasbena šola, SIS gospodarskih dejavnosti, Zdravstveni center). Njihove podatke bodo še preverili in v kolikor držijo, bodo morali v teh okoljih preveč izplača-

ne višine osebnih dohodkov poračunati.

Občina kot celota pa je torej bila povsem usklajena z usmeritvami družbenega dogovora. V primerjavi z letom 1986 so narasli osebni dohodki v gospodarstvu občine, (bruto) za 120,5 odstotkov (od tega v energetiki za 115,4, v Gorenju za 134,8, v ostalem delu gospodarstva za 113 odstotkov). Povprečni osebni dohodki na delavca so bili najvišji v energetiki (403.764 din), v ostalem delu gospodarstva (261.340 din) in v Gorenju (222.788 din). V negospodarstvu pa je znašal povprečni osebni dohodek na zaposlenega 330.164 dinarjev in je porasel v primerjavi z letom 1986 le za 113 odstotkov, v gospodarstvu pa 117,6 odstotka. (mz)

Delovni posvet o odpravljanju arhitektonskih ovir

Za invalide in starejše občane

Na delovnem posvetu, ki ga je pred dobrim tednom dni pripravil svet za socialno in zdravstveno politiko pri občinski konferenci SZDL Velenje, so člani osrednjo pozornost namenili odpravljanju arhitektonskih ovir.

Kot so poudarili, akcija ni nova, saj se je svet s tem vprašanjem ukvarjal že pred leti. Novo je to, da smo v Sloveniji dobili ustrezno zakonodajo, stvari na tem področju pa je še temeljiteje urediti lani sprejeti pravilnik o ukrepih za graditev brez arhitektonskih ovir. Slednji je obvezujoč predvsem za projektne organizacije, načrtovalce in izvajalce.

V široko zastavljeno akcijo so se po vsej Sloveniji najprej vključile specialne organizacije, od društev invalidov, mišično in živčnoobolelih, društva paraplegikov, slepih in slabovidnih. Nekoliko kasneje so si naložile to naloge na svoja ramena še občinske konference SZDL oziroma njeni sveti za socialno in zdravstveno politiko.

Ze pri obravnavanju te teme pred tremi leti so člani sveta sprejeli nekatere sklepe. To pa je bilo tudi vse. Nedavni delovni posvet je namreč pokazal, da poudarja za odpravljanje arhitektonskih ovir za invalide in starejše občane niso našle pravega mesta. Ustanove, objekti, v katerih se odvija dejavnost in na katero je tako ali drugače vezana ta popu-

lacija, še vedno predstavljajo zanje oviro pri normalnem vključevanju v vsakdanje delo in življenje. Prav tako svojega dela nista opravili samoupravna stanovanjska in komunalna skupnost, ki naj bi poskrbeli za lažje premagovanje ovir na svojem področju (ceste, pločniki, ...)

Da akcija ne bi kljub sprejeti zakonodaji, pravilniku in sklepkih znova izvenela v prazno, so večkrat poudarili v razpravi, mora biti tokrat ta kratka, jedrnata, konkretna, aktualna, predvsem pa morajo biti vsi odgovorni zanj. Tako naj bi že do konca prihodnjega meseca imenovana posebna komisija, v kateri so predstavniki projektivnega biroja, Zavoda za urbanizem ter samoupravne stanovanjske in komunalne skupnosti, popisala vse objekte in cestne površine. Koordinacijsko vlogo bo imelo društvo invalidov iz Titovega Velenja. Po opravljenem popisu naj bi v mesecu septembru o tej problematiki spregovorili člani predsedstva občinske konference SZDL Velenje oziroma ustrezna komisija, ki naj bi pripravila tudi samoupravni sporazum. Podpisniki slednjega naj bi bili vsi nosilci planiranja in upravljanja objektov — od kulture, izobraževanja, gostinstva, interesnih skupnosti gospodarskih dejavnosti. Na osnovi tako pripravljenega in spreje-

tega dokumenta, ki mu bo dodan tudi prednostni red odpravljanja arhitektonskih ovir, bodo nato sprejeli še letne programe.

Jože Berlinger, predsednik prej omenjene komisije oziroma operativnega telesa, ki naj bi bilo gibalno celotnih aktivnosti na tem področju v občini, je o prizadevanjih dejal: «Komisija ne bo imela lahkega dela pri pregledu zdravstvenih, izobraževalno-vzgojnih ustanov, poslovnoupravnih zgradb, trgovskih in gostinskih lokalov, športno-rekreacijskih, prometnih in kulturnih objektov. Rok za načrtovano nalogo je zelo kratek. Toda, akcija je življenjskega pomena ne samo za invalide, ampak tudi starejše občane. Lotili se je bomo z vso odgovornostjo in resnostjo. Za vse, ki jim arhitektonske ovire povzročajo težave pri gibanju, vodijo načrtovane aktivnosti na pot samostojnosti in enakovrednega vključevanja v delo in življenje. Nenazadnje nudijo tudi več možnosti za družabnost. V nekaterih slovenskih mestih so k takšnim humanizaciji pristopili že prej. Tudi v naši občini bomo zamujeno nadomestili, če bomo prišli od besed k dejanjem, iz papirjev v življenje.»

Akcija »gradimo brez arhitektonskih ovir« je torej le korak bližje k humanizaciji odnosov med občani. Ni pomembna le za invalide, ampak tudi starejše občane. Ob dejstvu, da se naša občina počasi stara, je treba k uresničevanju zapisanih usmeritev pristopiti čimprej.

Prva Gorenjeva konferenca o kakovosti

Potreben vsesplošni, jugoslovanski program kakovosti

Med najpomembnejše cilje poslovne politike sestavljene organizacije združenega dela Gorenje sodi tudi izboljšanje kakovosti izdelkov in storitev ter poslovanja nasploh. Rezultat prizadevanj za dvig kakovosti je prodor Gorenja na najzahtevnejše svetovne trge. Zadnja leta razvijajo in uvajajo v tem poslovnem sistemu najsoodobnejše pristope zagotavljanja kakovosti, sicer pa imajo tako na ravni sestavljene organizacije združenega dela Gorenje kot v vseh delovnih organizacijah opredeljen sistem integralnega upravljanja kakovosti oziroma elemente tega sistema.

Dosežke na področju kakovosti so pregledali in ocenili na prvi konferenci o kakovosti sestavljene organizacije združenega dela Gorenje, ki je bila zadnji četrtlet, 19. maja, v Topolšici. Pri tem so ugotovili, da je Gorenje lahko, tudi v prizadevanjih za zagotavljanje kakovosti, za zgled drugim delovnim organizacijam in poslovnim sistemom. Pomembno je, da si v Gorenju ne prizadevajo samo za kakovost poslovanja, dela in znanja, pač pa tudi za kvaliteto odnosov in za kvaliteto življenja, kot je na konferenci o kakovosti med drugim poudaril predsednik poslovnega odbora Gorenja Herman Rigelnik. Ob tem pa tudi ne gre prezreti dejstva, da si v tem poslovnem sistemu zavzemajo za vsesplošni, jugoslovanski program kakovosti.

Prva Gorenjeva konferenca o kakovosti je potrdila politiko ka-

kovosti, opredeljeno v samoupravnem sporazumu o zagotavljanju kakovosti proizvodov in storitev, usmeritve razvoja kakovosti in prednostne naloge kakovosti ter naloge s področja kakovosti iz »Programa aktivnosti Gorenja«. Predlagali so, da naj bi v vseh delovnih organizacijah oblikovali svete (odbore) kakovosti, cilje kakovosti pa naj bi načrtovali podobno kot druge poslovne cilje ter ob obravnavi rezultatov gospodarjenja pregledali, kako so uresničevali posamezne usmeritve. Opredelili so naloge na področju motivacije in izobraževanja za kakovost, osebni dohodki naj bi bili še bolj odvisni od doseženih ciljev kakovosti. Podrobneje so opredelili še naloge na drugih področjih.

Udeleženci prve Gorenjeve konference o kakovosti so soglašali s predlogom, da bi takšne konference pripravili v prihod-

nje vsako leto. Vsako leto pa naj bi pripravili tudi posebno manifestacijo za popularizacijo prizadevanj za večjo kakovost, teden ali mesec kakovosti. Takrat bi podelili tudi nagrade najprizadevnejšim delovnim organizacijam in temeljnim organizacijam združenega dela za izboljšanje kakovosti.

Na Gorenjevi konferenci o kakovosti sta sodelovala tudi profesor doktor Radovan Andrejčič, ki je govoril o kakovosti in njenem vplivu na poslovno uspešnost ter o sodobnih pristopih zagotavljanja kakovosti v svetu, in diplomirana inženirka Zdenka Jurančič, sekretarka sveta Kakovosti pri Gospodarski zbornici Slovenije, ki je predstavila aktivnosti in dosežke Gospodarske zbornice Slovenije za pospeševanje razvoja kakovosti v Sloveniji in Jugoslaviji.

N. K.

POD PRHO

Sedma osnovna šola med potrebami, zakoni in luknjami

Kako drugače zapisati v naslovu kot tako. Vse precejkrat je namreč izgradnja sedme osnovne šole v mestu Titovem Velenju predmet razprave na vseh ravneh že od zamisli izgradnje tega objekta dalje, torej vsaj tri leta. Stvari pa kljub vsemu ne tečejo tako kot bi morale. Čeprav se je referendumsko obdobje prevesilo že v drugo polovico, čeprav naši vrli politiki na sejah vztrajno govorijo in poudarjajo, da je njegovo prednostno nalogo treba uresničiti. O pomembnosti in potrebnosti nove učilne zidane v mestu Titovem Velenju navezadnje čivkajo že vrabci na strehi, da ne govorimo o podporah, ki jih je zelo veliko. Vse pa kaže, da so moralne in precej manj denarne: Na sejah gradbenega odbora, doslej jih je bilo že sedemnajst, se njegovi člani prav pri tem vprašanju najdlje zadržijo.

Ne pomaga nič. Ne prigrvanje, ne lepe besede, na koncu koncev tudi ne samoupravni sporazum, ki so ga podpisale nekatere delovne organizacije naše občine in občinska izobraževalna skupnost. Prešteto, seštevamo tako ali drugače, denarja je vedno premalo. Sedaj naj bi manjkalo še okrog milijardo 300 milijonov dinarjev ali 20 odstotkov potrebnega denarja. Koga kriviti za to? Načrtovalce referen-

dumskega programa, ki so si v neroznatih razmerah »privoščili« zapisati med prednostne naloge v obdobju 1985—1990 kar dve veliki naložbi — izgradnjo sedme osnovne šole in prizidka k zdravstvenemu domu —, premajhni aktivnosti gradbenega odbora, morda ni vsega naredila občinska izobraževalna skupnost, VIZ Velenje, ali ... Zagotovo bi med krivce uvrstili lahko še koga. Vsak zakaj ima svoj zato, vsaka napaka pušča za sabo posledice. Upamo, da te tokrat ne bodo prevelike, in da se bomo z učenci 1. septembra veselili nove šole. Čeprav okleščene, brez telovadnice, in igrišče, ki naj bi jih zgradili v naslednjem petletnem obdobju.

Res je, da se v združenem delu veliko ukvarjajo z lastnimi težavami, da nimajo denarja, da ... Razlogov oziroma izgovorov bi našli kolikor bi jih hoteli. Tudi fraz o tem, da so otroci naše največje bogastvo, da so vlaganja v kadre nadvse pomembna in kako so ti v tesni povezavi s prestrukturiranjem gospodarstva. Bilo tako ali drugače, praksa kaže, da se danes da tudi mimo ovir spretno zvožiti, le če imajo ljudje voljo in če so malo iznajdljivi. Luknenj je namreč v zakonih veliko. Za nekatere stvari smo jih znali in jih še znamo večkrat uspešno izkoristiti.

tap

Posodabljanje zemljiškega katastra

Geodetski upravi v Titovem Velenju je že drugo leto zapored uspelo organizirati in skleniti z izvajalcem del — Geodetskim zavodom iz Celja, pogodbo za izdelavo tehničnih osnov z revizijo vrst rabe zemljišč za obnovo zemljiškega katastra tokrat za kat. občino Škale. Lani pa so se začela dela v kat. občini Gaberke in prav zdaj se izteka rok za predajo elaborata.

Zakaj pravzaprav želimo na ta način seznaniti širšo javnost, saj gre za zelo strokovna, vendar večinoma nepoznana dela:

Prvič zato, da povečana geodetska dela in izmere na določeni lokaciji ne bi vznemirjala (neobveščene) občane, ki zadnje čase, čim vidijo geodete pri delu, mislijo, da gre zoper za kakšno nezakonito razlastitev.

Drugič zato, ker gre resnično za zgodovinski začetek posodabljanja izmer narejenih od leta 1825 naprej in ki jih na 92 % površine naše občine še vedno uporabljamo.

Gre torej za posodabljanje načrtov in izmer, ki jih je izvršila še rajnka Avstrija in ki so še danes edina podlaga za urejevanje zelo

občutljivih različnih premoženjsko pravnih razmerij. Stara izmera ali grafična izmera je izdelana v merilu 1:2880 izrisana pa na papirju, ki je zelo podvržen raztezanju in krčenju zaradi različnih temperatur. Sedanjí materiali praktično niso vplivov ne poznajo. Sam sistem in metoda grafične izmere je bil tak, da današnji potrebam ne odgovarja več. Ko danes meritev, ki jo napravimo z najsodobnejšimi instrumenti in ji lokalno lahko rečemo absolutno točna, pokvarimo, če jo »vklapljam« v stare grafične načrte. Vsa natančnost se pri tem dobesedno izniči. Zato se geodetska služba že dalj časa trudi pripraviti take tehnične osnove, ki bodo omogočale, da se bo z vzdrževanjem — novimi lokalnimi meritvami — kvaliteta geod. načrtov stalno izboljševala.

Da smo se razmeroma zelo pozno odločili za tako metodo dela, ki jo Avstrija uporablja že več kot 20 let je v tem, da je nova numerična izmera, ki pokriva 8 % naše občine postala že tako draga, da je z njo praktično nemogoče nadomestiti stare grafične načrte.

V dosti boljšem položaju so naše južne republike in naše slo-

vensko Prekmurje, ki grafičnih izmer praktično niso imele. Tako jim je družba omogočila nove izmere in danes razpolagajo z načrti, ki jim jih mi lahko samo zavidamo. Torej ostala Slovenija bo dobila »tehnične osnove« ki so nekaj »vmes« med staro in novo izmero, ki pa zagotavljajo z vzdrževanjem na daljši rok stalno izboljšavo načrtov in ostalega elaborata. Cena za izdelavo tehničnih osnov za kat. občino Škale, ki meri 791 ha in predstavlja 4,3 % površine naše občine znaša sedaj 140 milijonov din. Izdelavo tehničnih osnov financira Republiška geodetska uprava s 45 %, z razumevanjem pa nam pomaga tudi REK. Brez njegove pomoči praktično ne bi mogli obnavljati zemljiškega katastra.

Na koncu želimo poudariti, da so v naši družbi sistemsko rešene mnoge stvari, tudi take, ki nimajo zgodovinske tradicije, ki nekoč niso obstajale, danes so jutri pa jih zopet ne bo. Zemljiški kataster pa je evidenca, ki obstaja že dolgo povsod po svetu, vendar ji naš občinski proračun posveča manj pozornosti kot v sosednjih občinah, saj za letos nimamo v proračunu zagotovljenih niti 10 milijonov din.

Pred skupščino komunalne skupnosti občine Velenje

Bomo vendarle spoznali nujnost varčevanja?

V torek, 31. maja ob 12. uri se bodo v dvorani Gasilskega doma v Titovem Velenju sestali delegati zbora uporabnikov in zbora izvajalcev skupščine Komunalne skupnosti občine Velenje.

Na dnevnem redu zbora uporabnikov je kar dvanajst točk, zbor izvajalcev bo imel krajše zasedanje, pod »drobnogled« bo dal samo sedem točk.

Ta seja je tudi volilna. Za predsednika skupščine Komunalne skupnosti občine Velenje je za naslednje dveletno obdobje predlagan Franc Vedenik, za njegova namestnika pa sta predlagana dva kandidata. Franc Boček in Jože Melanšek. Za predsednika zbora uporabnikov Mirko Jegrišnik, za njegovega namestnika pa Slobodan Knežević, za predsednika zbora izvajalcev kandidira Milan Ramsak, za namestnika Angela Grobelnik. Zanimivo je, da so imena v večini nova, saj je predlagan za opravljanje funkcije v tej skupščini še za drugi mandat le predsednik zbora izvajalcev, vsi drugi pa so predlagani za prvi mandat.

Vsak zbor zase bo izvedel volitve. Zasedanje bo ločeno. Zbor uporabnikov bo na seji obravnaval: povzetek predstavnicijskega programa delovne organizacije Vekos skupaj s predlogi dodatnih ukrepov za nemoteno poslovanje, predlog pravilnika o pogojih za dobavo in odjem toplotne energije iz vročevodnega omrežja občine Velenje, na dnevnem redu imajo sprejem ugotovitvenega sklepa o obsegu podražitev komunalnih storitev in dobrin (15. 12. lani in 1. 3. letos), sprejem ugotovitvenega sklepa o obsegu podražitev komunalnih storitev in dobrin s 1. 6. 1988, informacijo o izvajanju plana Komunalne skupnosti za čas od januarja do aprila letos,

sprejem sklepa o prevzemu vseh poslov, pravic in obveznosti OVS — Enot Velenje iz programa vodnega gospodarstva občine Velenje za obdobje 1986—1990, pa še poziv uporabnikom za sodelovanje v razpravi o programu varčevanja komunalnih dobrin široke potrošnje in industrije.

Zbor izvajalcev pa ima na dnevnem redu informacijo o izvajanju plana Komunalne skupnosti za obdobje januar—april letos in sprejem sklepa o prevzemu vseh poslov, pravic in obveznosti OVS — Enot Velenje iz programa vodnega gospodarstva občine Velenje za obdobje 1986—1990.

Pred sejo skupščine Komunalne skupnosti občine Velenje smo iz gradiva, ki so ga prejeli delegati, pripravili povzetek nekaterih točk. Posebno pozornost smo namenili trem točkam — uresničevanju plana v letošnjih štirih mesecih, oblikovanju cen na področju komunalnih dobrin in storitev in varčevanju, o katerem bi želeli, da bi najprej veliko govorili, potem pa tudi kaj naredili.

KAKO URESNIČUJE MO PLAN KOMUNALNE SKUPNOSTI?

Ker smo v občini Velenje zbirali prispevek za razširjeno reprodukcijo ob ceni vode, kanalščice in toplotne energije, je uresničevanje plana na področju individual-

ne komunalne rabe v letošnjem letu ugodnejše kot je bilo to v preteklosti. Z uresničevanjem načrtovanih naložb smo lahko pričeli že v marcu in ne šele maja ali junija, kot smo to počeli v preteklih letih.

Še vedno pa predstavlja poseben problem zbiranje sredstev iz čistega dohodka (1,27 % BOD). Teh sredstev se je zbralo samo trideset odstotkov. Zaradi slabega ekonomskega položaja združenega dela jih več tudi ni za pričakovati. Če bomo želeli uresničiti plan razširjene reprodukcije na področju individualne komunalne rabe, bo potrebno začeti postopek za ukinitve zbiranja teh sredstev iz čistega dohodka in ta vir nadomestiti z zbiranjem sredstev ob ceni komunalnih dobrin.

Kaj je bilo narejenega v obdobju januar—april? Zgradili smo magistralni vodovod Šoštanj—Velenje na odcepu AVTO Celje—Staro Velenje; pridobili gradbeno dovoljenje in izbrali izvajalca za vodovodni sistem Rečica ob Paki—Šmartno ob Paki, pripravljena pa je tudi že vsa potrebna dokumentacija za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Zaradi intenzivnega pristopa investitorja in Komunalne skupnosti občine Velenje nam je bližja tudi izgradnja čistilne naprave. Povsem realni so izgledi, da bi s prvo etapo čistilne naprave, to je mehansko stopnjo čiščenja, začeli že v naslednjem mesecu. Zaključena bi bila še v tem srednjeročnem obdobju, tako kot je bilo načrtovano. Revizijska komisija je pro-

jekt pregledala in ga ocenila. Prejšnji teden pa je bil v Ljubljani na Zvezi komunalnih skupnosti Slovenije sestanek z vsemi investitorji čistilnih naprav v Sloveniji, kjer so na osnovi dokumentacije izdelali tudi prvovrednostni vrstni red. Ker je občina Velenje pri tem najdlje, je prišla na prvo mesto tega prioritarnega reda tudi za zagotovitev sredstev območnih skupnosti in Zveze vodnih skupnosti Slovenije.

V zaključni fazi je tudi izgradnja vročevoda Šalek II, intenzivno pa izvajajo tudi nadomestni vročevod TEŠ—CEP na območju industrijske cone; izdelana je lokacijska in projektna dokumentacija za povezavo industrijske cone in Starega jaška (RLV). V programsko razvojnem sektorju delovne organizacije Vekos pa so angažirali vse zmogljivosti, da so do konca aprila pridobili upravno in tehnično dokumentacijo za vse najpomembnejše naložbe na področju individualne komunalne rabe. Seveda pa bo uresničitev naložb do konca leta odvisna predvsem od dotoka sredstev.

Pri programu kolektivne komunalne rabe je bilo v tem času značilno, da je bila osrednja pozornost namenjena vzdrževalnim delom pri zagotavljanju usposobljenosti sistemov. Tako kljub snežnim padavinam zunaj obdobja pripravljenosti zimске službe, zastojev ni bilo. Ker so bile vremenske razmere ugodne, so izvedli tudi dela pri razširitvi mest za pokopne na pokopališču v Podkrajju in dela pri gradnji opornega zidu.

V aprilu so bila opravljena zahtevnejša dela pri čiščenju javnih površin. Nadaljevali pa so tudi dela pri razširitvi mostu na Kidričevi cesti v Titovem Velenju in izgradnji mrliske vezice v Škalah.

Pri koncu je tudi izdelava projektna dokumentacija za posodobitev Tekavčeve ceste v Šoštanju, za razširitev Kidričeve ceste od mostu do Efenkove in od Efenkove do Kajuhove. Za Šlandrovo cesto in za križišče Jenkova—Tomšičeva pa mora biti prej izdelana urbanistična zasnova mesta, šele potem bodo lahko začeli s pridobivanjem tehnične dokumentacije.

Tudi za odlagališče komunalnih odpadkov je že izdelan idejni projekt razširitve. Tako je v celoti pripravljena investicijsko-tehnična dokumentacija za B-program, razen gradbenih dovoljenj za razširitev Kidričeve ceste od mostu do Efenkove (predvidoma bo tudi to do konca junija). Za razširitev pločnika ob cesti Vrnjačke banje pa je delovna organizacija Vekos podala KS Gorica zahtevo za pridobitev soglasij uporabnikov zemljišč, vendar to še do danes ni urejeno.

Dotok sredstev je v tem obdobju omogočil praktično sto odstotno pokritje naložb

sofinanciranja programov kolektivne komunalne rabe krajevnih skupnosti. Vendar je za pričakovati nekatera odstopanja pri količinskem obsegu programov. Organi komunalne skupnosti so tako veliko pripomogli pri usklajenem izvajanju komunalnih programov krajevnih skupnosti. Na enak način so zagotavljali sofinanciranje dejavnosti bazenov in sofinanciranje RTC Golte.

Naj ne bo odveč, če zapišemo še, da se prava sezona del na področju kolektivne komunalne rabe (področje obnov in rekonstrukcij) prične šele v obdobju april—september 1988.

KAKO BO Z RASTJO CEN KOMUNALNIH STORITEV IN DOBRIN?

Na podlagi republiških ukrepov o najvišji ravni cen komunalnih storitev in dobrin v letošnjem letu, je velenjski izvršni svet določil najvišjo možno rast cen komunalnih dobrin in storitev v občini, ki znaša 35 %. Organi Komunalne skupnosti so obravnavali predlog povišanja cen komunalnih storitev in dobrin, ki je bil izdelan na podlagi usmeritev in kritja obstoječih stroškov. Za to bi bilo potrebno s 1. junijem letošnjega leta sprejeti povečanje poprečne cene na področju enostavne reprodukcije za 30 odstotkov. (Analitični prikaz rasti po posameznih dejavnostih je prikazan v tabeli: pregled strukture cene).

Velik izpad zbranih sredstev v programu individualne komunalne rabe beležijo iz prispevka od čistega dohodka. Od načrtovanih 1 milijarde 681 milijonov dinarjev je bilo v obdobju januar—april zbranih le 504 milijone dinarjev, kar pomeni le 30 odstotkov načrtovanih sredstev oziroma izpad 1 milijarde 177 milijonov dinarjev. Ob tem, da se je vrednost programov zaradi višjih cen povečala za približno 30 odstotkov.

Če bi želeli v celoti pokriti program naložb, bi bilo potrebno prispevek za razširjeno reprodukcijo povečati znatno več kot pa to dovoljujejo ukrepi o povišanju cen. S povečanimi prispevki za razširjeno reprodukcijo (za 35 % več) bi zbrali okoli 737 milijonov dinarjev, s tem pa bi se tudi Komunalna skupnost v naslednjem obdobju odpovedala prispevku 1,27 iz čistega dohodka in tako za ta delež razbremenila gospodarstvo.

Poprečno povečanje prispevka za razširjeno reprodukcijo pa še vedno predstavlja razkorak med planiranimi viri in programom. V programu vodovoda in kanalizacije je nepokritega programa za 177 milijonov dinarjev, na toplovodu pa za 752 milijonov dinarjev. Ta razkorak

bodo sicer zmanjšali z rebalansom, vendar pa to pomeni, da nekatere naloge ne bodo uresničene in jih bodo morali prenesti v naslednje leto.

Kot je razvidno iz priložene preglednice strukture cen, bi se skupna cena komunalnih storitev in dobrin v poprečju povišala za 31 odstotkov. S takšno ceno soglašajo organi Komunalne skupnosti in je v skladu z določitvijo rasti cen s strani IS SOB Velenje (35 %). Vendar pa je treba k tej tabeli pripisati še nekaj — namreč TEŠ napoveduje rast cen toplotne energije na pragu TEŠ. Če do tega pride, potem bo potrebno upoštevati tudi te cene.

TREBA BO VARČEVATI!

Že na februarjski seji zbora uporabnikov Komunalne skupnosti občine Velenje je bila dana pobuda za varčevanje porabe komunalnih dobrin tako v široki potrošnji

kot za industrijo. Želeli so, da bi se v takšnem programu pojavili tudi mi uporabniki in tako prispevali k oblikovanju in sprejetju vsesplošnega varčevalnega programa rabe komunalnih dobrin.

Doslej žal, z naše strani, odziva ni bilo. Na Komunalno skupnost občine Velenje ni prispela niti ena pisna pripomba, noben predlog, zato organi Komunalne skupnosti ponovno vabijo uporabnike k sodelovanju.

Ker vedo, da bo šlo morda lažje, če nam pomagajo, želijo tokrat, da razmislimo o nekaterih vprašanjih. Dovolj bo, če bomo razmislili o tem, ali varčno uporabljamo komunalne dobrine, tako vodo kot toplovod? O vgradnji kalorimetrov za merjenje porabe toplotne energije v enodružinske hiše pa tudi v družbene stanovanjske objekte? Imamo v stanovanjih pravilno urejeno vodovalno in toplovodno instalacijo? Ali bomo vlagali v dodatno prepotrebno toplotno izolacijo zgrajenih objektov? Kako spremeniti bivalno kulturo in slabe navade potrošnikov? Kaj pomeni komunalni standard in sedanjem obsegu? Kako daleč bomo širili toplotno omrežje? Kaj je racionalno ogrevanje? Ali imate pravi obseg toplotne moči v svojem enodružinskem objektu? Ali ste pripravljeni znižati toplotno priključno moč?

To je le nekaj vprašanj, gotovo se vam jih poraja še kaj. Vendar za Komunalni skupnost občine Velenje pričakujemo, da boste po možnosti odgovorili vsaj na ta vprašanja in jim o tem tudi kaj napisali. Predlagali so tudi rok: 30. september letos.

Po 30. septembru pa bodo strokovne službe pristopile k sestavi osnutka varčevalnega programa porabe komunalnih dobrin.

Za objavo pripravila: Milena Krstić-Planinc

Pregled strukture cene komunalnih storitev

(enostavna reprodukcija + razširjena reprodukcija od 1. 6. 1988)

Vrsta storitev	Merska enota	ENOST. REPROD.		Rast %	RAZŠIR. REPROD.		Rast %	Stara cena	Nova cena	Rast %
		Stara cena	Nova cena		Stara cena	Nova cena				
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
VODOOSKRBA										
- široka potrošnja	m ³	111	170	53	55	84	53	166	254	53
- industrijska potrošnja	m ³	306	468	53	188	288	53	494	756	53
KANALIZACIJA										
- široka potrošnja	m ³	53	66	25	20	27	35	73	93	27
- industrijska potrošnja	m ³	99	123	24	50	68	36	149	191	28
ODVOZ SMETI										
- široka potrošnja	m ²	23	33	44	2	3	50	25	36	44
- industrijska potrošnja	m ²	46	67	46	2	3	50	48	70	46
SOLUPORABA SMETIŠČA										
VSI UPORABNIKI										
- odvoz odpadkov	m ³	882	1.279	45	84	113	35	966	1.392	44
- odvoz prekrivnega materiala	m ³	274	397	45	21	28	33	295	425	44
TOPILOTNA OSKRBA										
1. ŠIROKA POTROŠNJA										
Faktor odvzema $\gamma = 0,84$										
a) Obračun po števcu	MWh	10.457	13.854	30	1.134	1.474	30	11.791	15.328	30
1. energija	MWh	9.297	12.086	30	990	1.287	30	10.287	13.373	30
- zagotovljena moč	MWh	1.360	1.768	30	144	187	30	1.504	1.955	30
2. ogrevanje sanitarne vode	m ³	836	1.087	30	89	116	30	925	1.203	30
b) Obračun po standardu										
1. ogrevanje stanovanj v blokih	m ²	280	364	30	28	36	29	308	400	30
2. ogrevanje enodružinskih hiš	m ²	388	504	30	42	55	30	430	559	30
3. ogrevanje sanitarne vode	osebe	2.268	2.948	30	240	312	30	2.508	3.260	30
II. INDUSTRIJSKA POTROŠNJA										
Faktor odvzema $\gamma = 1,00$										
a) Obračun po števcu	MWh	27.792	33.906	22	8.802	11.443	30	36.594	45.349	24
1. energija	MWh	21.097	25.738	22	6.684	8.689	30	27.781	34.427	24
- zagotovljena moč	MWh	6.695	8.168	22	2.118	2.754	30	8.813	10.922	24
2. ogrevanje vode	m ³	2.133	2.602	22	675	878	30	2.808	3.480	24
b) Obračun po standardu										
- ogrevanje poslovnih lokalov	MWh	27.792	33.906	22	8.802	11.443	30	36.594	45.349	24
c) Gradbeno ogrevanje										
enako kot obračun pri industrijski potrošnji										
2. upoštevanje faktorja odvzema $\gamma = 1,3$										
Povprečna rast	ponder			30			35			31

OPOMBA: Pri toplotni oskrbi upoštevana obstoječa cena 10.459 din/MWh na pragu TEŠ.

Skupščina Komunalne skupnosti občine Velenje, oziroma zbor uporabnikov Komunalne skupnosti občine Velenje je sklicana za 31. 5. 1988 in pod 8. točko dnevnega reda obravnava ugotovitveni sklep s potrditvijo strukturnih deležev rasti cene enostavne reprodukcije in razširjene reprodukcije.

Na osnovi predloga sklepa Izvršnega sveta SO Velenje o najvišji ravni cen komunalnih storitev in dobrin do 35 % z uveljavitvijo 1. 6. 1988 bo Komunalna skupnost sprejela naslednji

Ugotovitvenega sklepa:

Na osnovi do 35 % določene najvišje ravni dviga komunalnih storitev in dobrin s 1. 6. 1988, se sprejme ter potrdi struktura povišanja cene komunalnih storitev in dobrin s 1. 6. 1988:

	ER (%)	RR (%)
vodarina	53	53
kanalščina	24	35
odvoz smeti	45	35
toplotna energija	25	30
Povprečna rast skupaj	30	35
VSE SKUPAJ — PONDER	31	

Posebna opomba: Termoelektrarna Šoštanj je po odmrznitvi cen napovedala dvig cene toplotne energije za 14.268 din, kar pomeni, da je potrebno prodajno ceno toplotne energije korigirati za 4.190 din Mw/h oziroma 105 din/m³.

Ker je omenjeni dvig cene Termoelektrarne Šoštanj možen tudi s 1. 6. 1988, prosimo izvršni svet SO Velenje, da se v okviru svojih pristojnosti opredeli do tega vprašanja.

Izgradnja skakalnega centra v Titovem Velenju

V zadnjem času je bilo v tem časopisu namenjenega nepričakovano mnogo prostora izgradnji našega skakalnega centra. Upam, da bomo tudi v prihodnje deležni vsaj podobne pozornosti.

V svojem prispevku želim opisati razvoj skakalnega centra v našem mestu, katerega prebivalci so vedno z zanimanjem in simpatijami spremljali skoje pod vzhodnim pobočjem grajskega hriba. Uvodoma se bom dotaknil samih začetkov.

Leta 1955 so na pobudo ing. Alojza Jevšenaka in ob podpori Rudnika lignita Velenje, katerega direktor je bil takrat Nestil Zgank, pričeli po načrtu ing. Stanka Bloudka z deli na 45 in 28 m skakalnici, na čudovitem terenu pod velenjskim gradom. Otvoritev tekma je bila 28. decembra 1955. leta. Kot zanimivost, na tekmi je zmagal Šunkar Ernest z rekordom skakalnice 28 m.

V naslednjih letih so se zgradili 15 in 10 m skakalnici. Razvoj skokov je od leta 1956 naprej stagniral. Kot klub društva »Partizan«—Rudar« smo bili vedno odvisni od ostanka neporabljenih sredstev. Predvsem zaradi tega, ker se je naša tekmovalna sezona pričela v decembru. V letu 1976 je bila ustanovljena ZTKO občine Velenje. Postali smo samostojni klub s svojimi sredstvi.

V samoupravnem sporazumu o temeljnih plana občinske telesnokulturne skupnosti Velenje smo med drugim zapisali: »Za področje tekmovalnega športa smo si zastavili nalogo, da bomo v srednjeročnem obdobju 1986—1990 na področju tekmovalnega športa podpirali delovanje istih športnih panog, katerih razvoj bo po sprejetju prednostnih programov vrhunškega športa, zagotovljen v občini in v celotnem področju SR Slovenije. Vrhunskega športa ni mogoče razvijati ozko in parcialno, temveč samo na širših območjih z združevanjem strokovnih, organizacijskih in materialnih potencialov (republiški centri).« V prednostnem programu so bili smučarski skoki razvrščeni v 1. tekmovalni razred.

Razvrstitev v 1. tekmovalni razred, tekmovalni dosežki mladih skakalcev, predvsem pa velika volja posameznikov, so dali podlago in obvezo funkcionarjem kluba, da izdelajo razvojni projekt, ki bo v končni fazi zagotavljal pogoje za doseganje vrhunskih športnih rezultatov na področju smučarskih skokov.

Leta 1985 je bil na skupščini OTKS Velenje sprejet »Razvojni projekt za smučarske skoke«. Na podlagi tega dokumenta smo konec istega leta dali v potrditev občinskim in republiškim telesnokulturnim organom ter Smučarski zvezi Slovenije »Predlog za izgradnjo športno-izobraževalnega republiškega centra za smučarske skoke Titovo Velenje«, kateri je bil potrjen.

Smučarsko skakalni klub je v začetku leta 1986 imenoval gradbeni odbor za izgradnjo skakalnega centra. Program gradbenega odbora je bil ambiciozen, po-

samezniki so ga imenovali, nemogoč.

Prizadevalni člani gradbenega odbora pa so ga razumeli za mogočega. Od aprila do konca maja 1986, v pičlih dveh mesecih so izpeljali plastifikacijo 55 m skakalnice. Maja 1986 je bil v prostorih hotela Paka razširjen sestanek gradbenega odbora. Poleg članov so prisostvovali: predsednik družbenopolitičnih organizacij občine Velenje, Sob Velenje, združenega dela, telesne kulture, turizma in smučarske zveze Slovenije. Vsi prisotni so projekt podprli. Citiral bom najbolj bistvene zaključke iz tega sestanka:

— Center je prvi telesnokulturni objekt, ki skladno z usmeritvami nadaljnjega razvoja telesne kulture občine Velenje dobiva z funkcionalno dograditvijo objektov na tej lokaciji republiški in širši značaj.

— Odločitev katero smo sprejeli na skupnem sestanku, da prevzamemo nalogo funkcionalne dograditve skakalnega centra je bila predvsem na osnovi garancije republiških strokovnih organov in organizacij, ki bodo sofinancirale ta projekt. Hkrati pa po dograditvi zagotavljajo kontinuirano koriščenje tega objekta z vsemi efekti, ki takemu projektu sledijo.

— Funkcionalno dograditev skakalnega centra vnesti v srednjeročni družbeni plan občine Velenje s predlogom, da se skakalniški stolp funkcijsko opredeli kot:

— meteorološka postaja, — razgledni stolp v turistične namene, — namenski objekt, — možnost uporabe v telekomunikacijske namene (kabelska TV, SLO).

— Kompleks skakalnic ob velenjskem gradu prenese v lastništvo ZTKO, katera preda objekte v uporabo SSK Titovo Velenje. S tem uresničujemo dokumente OTKS, da trajno razrešimo problem lastništva in vzdrževanja centra.

— Viri financiranja: — 30 % Planiški komite — 15 % SZS, oziroma republiški združeni program — 55 % lastna udeležba, udarniško delo in pomoč OZD občine Velenje.

Z zaključki je bil seznanjen Komite za družbene dejavnosti občine Velenje, kateri je program izgradnje centra vnesel v Srednjeročni družbeni plan občine Velenje.

Po sprejetju tega dokumenta smo aktivnosti usmerili k zbiranju projektne dokumentacije in finančnih sredstev. Avgusta 1986 je bil sestanek predstavnikov: Komiteja za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja, Zavoda za urbanizem Velenje in SSK.

Bilo je dogovorjeno: — Ureditveni načrt za Grajski hrib, področje velenjskih skakalnic naroči pri zavodu za urbanizem, Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja ter ga financira iz namenskih sredstev.

— Predhodno izdelati strokovne osnove za ureditev celotnega območja grajskega hriba. — Za vse objekte pripraviti tehnične opise, izdelati fotografiske posnetke terena. — Pridobiti mnenje Zavoda za spomeniško varstvo.

Na ta sestanek je bil vabljjen predstavnik Kulturnega centra, vendar se ga ni udeležil. V septembru 1986 smo pridobili mnenje Zavoda za spomeniško varstvo Celje, ki je glasilo, da soglašajo z ureditvijo oziroma zgraditvijo manjših skakalnic ob že obstoječih skakalnicah pod velenjskim gradom.

Pripominjam, da to mnenje za gradnjo skakalnic ni obvezujoče, ker lokacija ne leži v zaščitenem območju I. kategorije.

Svetu krajevnih skupnosti Staro Velenje smo predstavili naš program. Dobili smo pozitivno mnenje in finančno pomoč v višini 1.000.000.— din za saniranje pobočja nad stanovanjsko hišo Pogorelnik-Zohar.

Pospešeno smo pričeli izdelovati projektno dokumentacijo, ob pomoči Projektivnega biroja iz Titovega Velenja, predvsem pa poštvovalnostjo strokovnjakov projektantov iz te organizacije, ki je v svojem prostem času (udarniško) pravočasno izdelala tako zahtevno projektno dokumentacijo.

V oktobru 1986 smo pričeli izvajati zemeljska dela v predelu doskočišča in izteka 75 m skakalnice. Vse aktivnosti delamo na osnovi prigraditve del. V tem dokumentu ni všteta zaletna konstrukcija skakalnice.

Število ur udarniškega dela: leta 1986 — 863 ur leta 1987 — 12.762 ur ocena za leto 1988 — 10.000 ur skupaj člani SSK — 23.625 ur MDB Karel Destovnik Kajuh — 960 ur ostali občani — 380 ur Skupno bo opravljeno 24.965 ur.

Predračunska vrednost v dveh variantah iz leta 1985: — skakalnica z betonskim zaletiščem — 175.005.700 din od tega betonski stolp — 123.105.720 din — skakalnica z jekleno zaletno konstrukcijo — 80.108.000 din

Koliko sredstev bomo dejansko porabili za dograditev skakalnice? leta 1986 — 67.000.000 din leta 1987 — 23.535.527 din ocena leta 1988 — 50.000.000 din skakalnica — 140.535.527 din spremljajoči objekti — 32.000.000 din skupno — 172.535.527 din

Viri financiranja: — Planiški komite — 138.000.000 din — reklame — 12.000.000 din — udeležba ZTKO in KS — 7.000.000 din — lastna udeležba — 15.535.527 din skupno — 172.535.527 din

K pisanju tega članka me je predvsem spodbudilo dejstvo, da se bomo v naslednjih dneh občani Velenja v organih občinske skupščine morali opredeliti v zvezi s sprejetjem ureditvenega načrta. Kot najbolj odgovorna oseba za izgradnjo skakalnice pa sem bil s strani SSK zadolžen za pripravo tega poročila.

V izgradnjo objekta je bilo investiranih dosti sredstev še več truda. Vsem delovnim organizacijam, institucijam in posameznikom se v imenu kluba zahvalju-

jem za pomoč in simpatije. Brez tega ne bi bilo teh rezultatov.

Vsi naporji bodo poplačani, ko bo center predan svojemu namenu. V njem bomo lahko vzgajali nove generacije mladih tekmovalcev iz vse Slovenije in se vključevali v mednarodno ponudbo. Lahko bomo organizirali mednarodne prireditve. Od naštetega bomo imeli tudi določeno gospodarsko korist, kar opravičuje naložbo.

Predsednik SSK: Feliks Zamuda

Zakaj smo predčasno, predno smo pridobili potrebna dovoljenja pričeli z izgradnjo skakalnice?

1. Zaradi inflacije, ker smo v jeseni 1986 že razpolagali z določenimi finančnimi sredstvi. Za primerjavo navajam podatek: takrat so stali plastični segmenti za pokritje skakalnice 58.000.000 din, današnja cena je 262.500.000 din.

Proizvajalec segmentov je bil Veplas, ki je imel takrat ukrep družbenega varstva in mu je bilo izkazano naročilo v takratni situaciji dobrodošlo.

2. Pričakovali smo, da bo dokumentacija za izdajo lokacijskega dovoljenja pravočasno pridobljena. Do zamujanja je prišlo iz opravičljivih vzrokov, ki so bili predvsem tehnične narave. Omeniti moram, da so se naši urbanisti srečali prvič z načrtovanjem skakalnic.

V času izdelovanja ureditvenega načrta je gradbeni odbor organiziral razširjene sestanke. Na njih smo vabili predstavnike občinske kulturne skupnosti.

Predlog osnutka ureditvenega načrta smo obravnavali 3. decembra 1987 v prostorih Skupne strokovne službe SIS dužbenih dejavnosti občine Velenje v prisotnosti predstavnikov: Zavoda za urbanizem, Občinske kulturne skupnosti, Kulturnega centra, RLV in SSK. K predlogu osnutka ni bilo podanih bistvenih pripomb. Na tem sestanku smo se predstavniki SSK z predstavniki Kulturnega centra dogovorili, da bo otvoritvena tekma 3. julija 1988. Ker bo verjetno zaključno serijo prenašala ljubljanska televizija, moramo do tega roka urediti okolico gradu in skakalnic.

Smatram, da bi bilo poročilo nepopolno brez števil. Za izgradnjo 75 m skakalnice je bilo opravljenih naslednje

od tega jekleni stolp — 28.208.000 din Na podlagi predračunskih vrednosti smo ocenili, da potrebnih sredstev za železobetonski zaletni stolp ne bomo zbrali. Zato smo se odločili za dvakrat cenejšo varianto.

Naravno in kulturno dediščino smo dobili v dar od dedov. Torej ni naša lastnina in zato bi se morali do nje tako tudi obnašati. Spoštljivo, obzirno in z največjo mero pozornosti. Velenjski grad je zaščiten spomenik I. kategorije in obenem eden redkih nepremičnin kulturnih spomenikov v občini, ki se kolikor toliko uspešno upira napadom človeške neumnosti in nespameti. Obnavljamo ga sicer res tako počasi, kot se na poročno noč pripravlja devica. Pa vendar, porušil se nam ni in še vedno smo nanj lahko ponosni. Predstavlja kar nekakšen simbol Velenja. Od koder koli prideš, vedno ga zagledaš. Mili občutki te popadejo, ko se vrneš z dalje poti in si rečeš: »glej, grad, doma sem«!

Temu simbolu naj bi se zdaj pridružil v nebo štrleči in s plastiko oblečen kup železja. Moje mnenje je, da bomo s tem storili kulturocid. Če rečem to jaz, laik, se večini zdi nepomembno. Toda tega mnenja je tudi pooblaščen institucija, Zavod za spomeniško varstvo. Pa tudi domači, velenjski strokovnjaki. Velja si pozor prebrati pispevek Aleksandra Kneževiča v prejšnji številki Našega časa, v katerem razgledano in s trpkostjo opozarja na naše neumnosti. Če bi novogradnja uspela, bi njeni očetje po mojem

DVIGNJENI ZASTOR

Patalogija občinskega uma

»Zmaga je zmaga, ampak tudi zanj je treba dajati odgovore«.

(Moša Pijade)

Zadnje tedne je v središču lokalne pozornosti nova, 75-metrška skakalnica, ki raste v središču občinskega glavnega mesta. Vedno bolj pa so nanjo pozorni tudi osrednji republiški mediji: 19. maja smo se Velenjčani znašli celo na prvi strani osrednjega časnika Delo, kar je sicer strašna redkost. Ponosni bi bili, če bi nas novinarji opazili zaradi kakšne izjemne tehnološke pogruntavščine, posameznega uspeha rudarjev, znanja srednješolcev, zdravniškega podviga, humanitarne poteze ljudske milice... Tako pa: skakalnica!

In v resnici ta naprava ni tako nepomembna reč, kot se gotovo marsikomu zdi. Novogradnja namreč na skoraj idealen in povsem transparenten način problematizira dve ravni naše prakse: razmerje do narave in kulturne dediščine ter spoštovanje pozitivne zakonodaje. Oboje je tako tesno povezano, da bo »primer« prišel morda celo v učbenike. Pa še nekaj je pomembno: rastoča skakalnica se tako lepo vključuje v matrico povoženih in izgubljenih iluzij, da bo gotovo postala eden od simbolov agnije in neuspešnih poizkusov občinskih oblasti, da nas izkopljejo iz totalne stagnacije, apatije in nemoči. Povrh vsega pa na izredno nazoren način razkriva mikrofiziko (lokalnih) oblasti in njihovo »razvojno« filozofijo. Na delu je očitno prastaro geslo, da cilj posvečuje sredstva. Nesreča pa je za ljudstvo v tem, da je pot v peklo običajno vedno tlakovana z najboljšimi nameni. Dovolil si bom zato cilj (skakalnica = uničenje kulturne dediščine = peklo) soočiti s potjo, sredstvi (verženje nezakonitih dejanj).

Naravno in kulturno dediščino smo dobili v dar od dedov. Torej ni naša lastnina in zato bi se morali do nje tako tudi obnašati. Spoštljivo, obzirno in z največjo mero pozornosti. Velenjski grad je zaščiten spomenik I. kategorije in obenem eden redkih nepremičnin kulturnih spomenikov v občini, ki se kolikor toliko uspešno upira napadom človeške neumnosti in nespameti. Obnavljamo ga sicer res tako počasi, kot se na poročno noč pripravlja devica. Pa vendar, porušil se nam ni in še vedno smo nanj lahko ponosni. Predstavlja kar nekakšen simbol Velenja. Od koder koli prideš, vedno ga zagledaš. Mili občutki te popadejo, ko se vrneš z dalje poti in si rečeš: »glej, grad, doma sem«!

Temu simbolu naj bi se zdaj pridružil v nebo štrleči in s plastiko oblečen kup železja. Moje mnenje je, da bomo s tem storili kulturocid. Če rečem to jaz, laik, se večini zdi nepomembno. Toda tega mnenja je tudi pooblaščen institucija, Zavod za spomeniško varstvo. Pa tudi domači, velenjski strokovnjaki. Velja si pozor prebrati pispevek Aleksandra Kneževiča v prejšnji številki Našega časa, v katerem razgledano in s trpkostjo opozarja na naše neumnosti. Če bi novogradnja uspela, bi njeni očetje po mojem

mnenju gotovo prišli v zgodovino. In z njimi mi vsi, ki molčimo! Pri tem moramo dobrohotno pozabiti na redke ljudi, ki bi se vozili po napravi ter občane, ki bi hodili na svečane sprejeme, podeljevali kolajne, potovali po svetu, bili prikazovani na televiziji. Zakaj? Zato, ker so še vedno pomembnejši tisti, ki bi to plačevali: rudarji, železokrivci, učitelji, zidarji, soferji, nameščenci, kovinarji...

Pravni vidik tega početja pa je za ta zapis morda še pomembnejši od kulturnega. Nesporno dejstvo je namreč, da je skakalna naprava črna gradnja. O tem je bila javnost še natančno obveščena, avtor tega zapisa jo je s tem seznanil celo že 16. julija 1987 (!), pa se, logično, nihče ni zganil. Gre za pravi koncentrat nezakonitih postopkov, ki dosega kulminacijo te dni. V »cajnotu« je bil v igro potegnjen »predlagatelj« osnutka odloka o »ureditvenem načrtu velenjski grad—grajski hrib—območje skakalnice«, ki se je odločil, da ga delegatom za skupščino občine Velenje (ta bo 31. maja letos) naknadno vsili. Sedemnajstim točkam dnevnega reda bo tako dodana osemnajsta, ki bi naj po hitrem postopku legalizirala nezakonito početje. Ta poteza je utemeljena s trditvijo, da »je podan družbeni interes, da se ureditveni načrt sprejme že na majski seji«. Verniki boste ob tem gotovo vzkliznili: »za božjo voljo, kaj pa je to družbeni interes? Ali nas je morda kdo anketiral? Je bil referendum?« Ne, seveda ne! Družbeni interes je v tem primeru interes neke neznane skupine ljudi. Delegati bodo 31. maja nasledili tej provokaciji, ali pa ne (mimogrede, načrt, ki ni usklajen s srednjeročnim planom naše občine, se delegatom ponuja v dokončen sprejem, čeprav je narejen šele kot osnutek). Vsekakor bodo posledice morali pripisati delegati sebi!

Toda pozor! Eklatantna kršitev zakonov neznoznome jemlje legitimnost naši, občinski oblasti. Tudi v tej skakalnici (če bo zgrajena) bomo morali iskati vzroke za nezmožnost uresničevanja odločitev in sklepov raznih organov in organizacij. Tudi znamenitega programa »Q«! Nobena oblast namreč ne more uresničiti svojega programa, če nima legitimite. In te nima, če krši zakone, ki jih je sama postavila. V bistvu se z nadaljevanjem gradnje objekta (Pred dnevi je to prepovedal z odločbo celo občinski urbanistični inšpektor) odpira popolni lovopust. Vsakdo si bo v bodoče lahko privoščil zgraditi hišo, dvorčarico, lokal ali šotor kjerkoli se mu bo zljubilo. Karajočemu prstu inšpektorja se bo črnograditelj le blago posmehnil in z glavo pomignil proti skakalnici. Če to slučajno ne bo zaleglo, bo pobrskal po dokumentih in takoj bo postalo jasno, da bo nastala strašna gneča pred sodiščem. To se da seveda brati kot nasvet tistim, ki nimajo ali ne morejo priti do gradbenih in lokacijskih dovoljenj. In tudi je nasvet, le izmisli si ga nisem jaz!

Vsekakor pa je najbolj šarmantna simbolična gesta graditeljev. Črna gradnja naj bi bila predana nam na sam praznik rudarjev in njim v čast, torej 3. julija. Njim torej, ki se ukvarjajo s povsem drugačnimi eksistenčnimi problemi. Njim torej, ki rijejo pod zemljo in ne po zraku! Ali bomo res morali nekoč zapisati, da smo odšli z zamudo v preteklost namesto v prihodnost? Ali se bomo morali res ponovno spomniti, kaj so počeli stari Rimljani takrat, ko so ugotovili, da so zafračkali kruh za svoje podložnike?

Na ta vprašanja bo v prihodnje odgovarjalo tudi Šaleško ekološko društvo, saj se bo borilo za ohranjanje naravne in tudi kulturne dediščine. Tisti, ki do tega niste mlačni, boste gotovo prišli v nedeljo, 5. junija, v Zavodnje. Na sam svetovni dan zaščite človekovega okolja! Ustvarimo prihodnost po meri narave! In ljudi!

Strel v lastno skledo

Medtem ko ostajajo v mnogih slovenskih krajih mesta v vzgojno varstvenih zavodih nezasedena, imamo v Titovem Velenju, v vrtcih, še vedno precejšnjo prostorsko stisko.

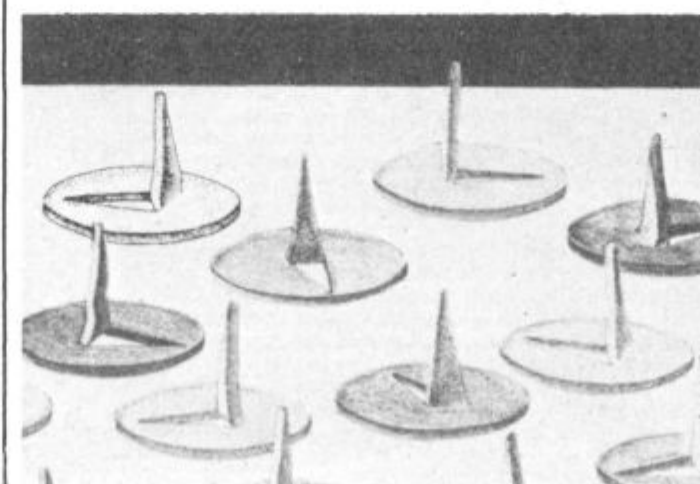
Za novo šolsko leto so razpisali v velenjskem vzgojno varstvenem zavodu 451 prostih mest, od tega 116 za otroke do dveh let, 21 za dve do triletne otroke, 56 od tri do štiriletne, 90 štiri do petletne, 65 za pet do šestletne in 97 za male šolarje. Poleg tega pa so razpisali še pet prostih mest za razvojni oddelek in enega za varstveni oddelek za duševno prizadete otroke.

Vsa razpisana prosta mesta so zasedena, oddelki povsem napolnjeni, štirideset otrok pa še ne razporejenih. Nekaj prostora pa imajo še v vrtcih v Šentilju in Škalah.

Še posebej veliko težav so imeli v velenjskem vzgojno varstvenem zavodu z razporeditvijo otrok v posamezne enote. Starši si seveda želijo, da bi njihov malček obiskoval najbližjo enoto, še

posebej, če že imajo v njej enega otroka. Tej njihovi želji, pa pogosto ni mogoče ustreči, še posebej, če bi radi, da bi njihov otrok obiskoval enote v novih stanovanjskih soseskah, kjer je seveda otrok največ.

V času, ko so vpisovali v vrtec za novo šolsko leto, so morali starši vpisati tudi tiste otroke, ki bodo obiskovali skrajšane programe male šole izven dnevnega varstva. Tu pa je bil odziv izredno slab, saj je doslej vpisanih le okoli 90 takšnih otrok, čeprav ocenjujejo, da jih je okoli 240. Prav zaradi tega prosijo starše teh otrok, da to čim prej uredijo (oglasijo naj se na upravi VVZ Velenje v enoti Najdihojca), saj jih bodo le tako lahko pravočasno razporedili v skupine in s tem zagotovili v jeseni nemoteno delo. (mz)

Blizu smo si pa vendar tako daleč...

Dobrna nam je blizu, pa vsekakor tako daleč. Daleč, če želimo priti do nje z avtobusom. Niti ene redne zveze ni. Lahko pa bi se odločili za katerega od delavskih avtobusov, ki vozijo prebivalce Dobrne in okolice na delo v Gorenje in Rudnik, ampak potem bi morali ostati v Dobrni eno celo »izmeno«. Ostanje nam še ena možnost, da se peljemo najprej do Celja in potem prestopimo na avtobus za Dobrno. Tako prevozimo približno štirideset kilometrov in porabimo dve, morda celo tri ure.

Ampak, to ne more biti razlog, da se ne bi bolje spoznali. Tako so prepričani tudi **JOŽICA VENGUST**, predsednica krajevnih konferenc Socialistične zveze delovnih ljudi Dobrne, **MARIJA DEV-VREČER**, predsednica skupščine te krajevnih skupnosti in vodja gostinske dejavnosti v Zdravilišču Dobrna ter **STANE BIZJAK**, direktor Zdravilišča, edine delovne organizacije, ki ima svoj sedež v tem kraju. Z njimi so se pretekli teden kot nalašče bil izredno lep popoldan, pogovarjali v Dobrni, v senci močnih kostanjev, ki so nas pozdravili s cvetenjem.

DOBRNA JE TURISTIČNI KRAJ

V Dobrni živi 2005 ljudi. »To je, kot pravijo, turistični kraj, čeprav mi, ki živimo tukaj, na to morda malo drugače gledamo,« je začela pogovor Jožica Vengust. Dobrna je krajevna skupnost, ki sodi v občino Celje in to mejna krajevna skupnost, ki meji na precej občin — na eni strani na Zalec, potem na Slovenj Gradec z Vitanjem pa tudi na Slovenske Konjice. V Dobrni je šola, ki jo trenutno obiskuje 350 učencev, na nižji stopnji predvsem otroci Dobrne, na višjo stopnjo pa se vozijo tudi učenci iz Vinske gore in Strmca. Edina delovna organizacija, ki ima tudi sedež v kraju, je Zdravilišče Dobrna. Zato se prebivalci tega kraja na delo vozijo drugam. Veliko jih dnevno potuje v občino Velenje, predvsem v Rudnik lignita Velenje in Gorenje, precej tudi v Celje, nekaj pa še v druge občine.

»Zanimivo za Dobrno pa je, da vodilni kader ne živi tukaj in to je za kraj slabo. Ker bi prav ti ljudje, če bi živeli tukaj, lahko usmerjali razvoj. Ker pa ne živijo tukaj, ne čutijo te potrebe,« je razložila Jožica Vengust. Zakaj ne živijo v Dobrni? Na to vprašanje

Odrezani od sveta

»Ja, takole se gremo turizem! S celjske strani smo odrezani od sveta. V Višnji vasi, kjer bi moral stati smerokaz za Dobrno, ga že nekaj časa ni. Tisti, ki tukaj ne poznajo majhnih cest, do nas sploh ne pride, ker ne ve, kako,« so rekli naši sogovorniki.

ni težko odgovoriti — v Dobrni ni primernih stanovanj, vsak, ki se je zaposlil pri njih, pa ima drugod, največkrat v Celju, stanovanjski problem že rešen.

Drugače je kraj kmetijski, so nam razlagali sogovorniki. Nekaj je velikih, lepih preusmerjenih kmetij. Lahko pa bi jih bilo na tem področju še več, vendar težave niso zaobšle tudi kmetov Dobrne. Vodilni v Dobrni so se leta nazaj trudili, da bi kmetijstvo povezovali z gostinsko dejavnostjo, vendar jim to doslej ni najbolj uspelo. Morda zato, ker ljudje še niso začutili potrebe po dodatnem zaslužku, po dobičku, ni jih še zamikalo, da bi lahko kaj zaslužili na račun zadovoljnega gosta, ki prihaja k njim.

»Čutimo, da krajani, čeprav živijo od turizma, še ne živijo z njim tako, kot bi bilo treba,« so rekli.

ZA ROŽ'CE POVSOD ZMANJKA DENARJA

Tudi v Dobrni je samoprispevek eden od pogojev za razvoj, za napredek. To dokazujejo podatki o tem, kaj vse so postorili z zadnjim samoprispevkom. »Veliko smo naredili,« razlaga Marija Dev-Vrečer. »Novo zdravstveno

postajo, nov vrtec, mrliško vežico, delno uredili in obnovili vodovod, zadnje leto pa izredno veliko delamo na asfaltiranju cest. Letos bomo asfaltirali oziroma pripravili za preplastitev 8 kilometrov cest. To slednje, asfaltiranje cest pa temeljijo predvsem na volji ljudi, plačujejo krajani sami.«

V krajevni skupnosti Dobrna pa imajo še dve kmetiji, ki nista elektrificirani, gotovo pa se bodo s skupnimi močmi v prihodnje lotili tudi odprave tega problema.

Kljub temu, da so naredili veliko, da še delajo, pa niso povsem zadovoljni. »Tega, kar v turizmu potrebujemo, če smo turistični kraj, da bi na koncu rož'ce posadili, tega pa ni, ker so za to potrebna dodatna sredstva. Dobrna je kot kraj mogoče popolnoma lepo urejena, kot turistični kraj, pa ji še veliko manjka,« je poudarila Marija Dev-Vrečer.

Tudi v tem srednjoročnem načrtu jih čakajo zahtevne naloge, ureditev trgovske mreže, dve trgovini, ki sta ta trenutek v kraju, že dolgo ne zadostata potrebam krajanov. Potrebovali pa bi še veliko majhnih trgovin za oskrbo turistov, za spominke, za cvetje... Tega v Dobrni doslej

Vsak svoj prospekt

S turizmom se v celjski občini ukvarja, sedem različnih organizacij, društev, organov... Od Gospodarske zbornice, skupnosti za turizem, turističnih društev, Merxa. Pomeni to sedem različnih interesov, ki vsak vleče na svojo stran?

Osma je skupnost slovenskih naravnih zdravilišč. Ta deluje dobro. Vse drugo je največkrat le drobljenje sredstev. Primer: vsak mora imeti svoj prospekt. Ne iz potrebe, ampak zato, ker misli, da ga mora imeti.

še ni. Druga pomembna naloga, ki se je že lotevajo, pa je ureditev krajevnih cest.

Pravijo, da najbolj pogrešajo turistično infrastrukturo. »Odvajamo turistično takso,« pravijo zagrenjeno, »od tega dobimo nazaj šestdeset odstotkov sredstev, z njimi pa vse, kar bi potrebovali za urejenost kraja, ne moremo narediti.«

ZDRAVILIŠČE KOT KRAJEVNO KOMUNALNO PODJETJE

Naj se bere še tako čudno, tako je. Zdravilišče je v resnici tudi krajevno komunalno podjetje. Najprej je tu vodovod, s katerim upravlja Zdravilišče. Kraj, ki čaka in želi turiste, mora biti čist. Tudi tu so velikokrat prav delavci Zdravilišča tisti, ki skupaj s krajevnim skupnostjo in Turističnim društvom skrbijo za to. Če hočejo v Dobrni javno razsvetljavo, takšno, da bo gorela vsaka žarnica, je treba poskrbeti za za-

menjavo. Ceste. Luknje v njih gotovo ne vabijo turistov...

»Predpogoj za uspeh je urejena okolica, urejena cesta, smerokazi, ki jih danes ni... Gre za precej drobnih sistemskih stvari. Takšnih, ki jih ne more reševati drug kot prometniki zase, poštarji zase, trgovina zase, turistični del zase in tudi kmetijstvo, ki je sestavni del tega turizma, zase.« Gre za vrsto majhnih, a nepogrešljivih delov nekega prostora, ki morajo delovati, če želimo govoriti o turizmu. Sicer ostajajo le želje in ambicije nekoga, ki v končni meri ne more dati tistega, kar bi lahko dal dogovorjen koncept ali dogovorjeno sodelovanje z različnimi partnerji. Prav to bitko bomo sedaj pri nas. Pa to ni samo problem Dobrne, to je problem koncepta vsakega turističnega kraja,« je povedal direktor Zdravilišča Stane Bizjak.

BLIZU, PA VNDARLE TAKO DALEČ

Živimo v času, ko se razdalje med kraji vedno bolj manjšajo. Kraji, ki so nam bili včasih nedosegljivi, potovanja do njih pa so trajala dneve in mesece, so danes zaradi prometne povezanosti blizu. Na drugi strani, pa so kraji, ki so si blizu, pa vsekakor tako oddaljeni. Nekaj podobnega je vez med Dobrno in Titovim Velenjem. Le štirinajst kilometrov nas loči, če se peljemo tja z avtomobilom ali delavskim avtobusom, ki je seveda prilagojen izmanskemu delu, kar pomeni, da vozijo zgodaj zjutraj, opoldne, pa še zvečer. Če bi si želeli v Dobrno, recimo popoldan na kopanje ali zvečer na sladoled, pa je to možno po krajši poti seveda le z lastnim avtomobilom ali po daljši, z vožnjo »naokoli«. Kot smo enkrat že zapisali: najprej do Celja in od tam potem do Dobrne ter po isti poti nazaj.

Edina vez delavski avtobus

Iz Dobrne se v Titovo Velenje vsak dan vozi na delo približno 300 krajanov in se jih tja dnevno tudi vrača. Edina vez med nami pa so delavski avtobusi.

jema. »Na turista še vedno gledamo kot na tistega, ki nas ogroža. Prav nobene potrebe nimamo po tem, da bi dali kdaj prednost turistu, tujcu, v trgovini ali kjer koli drugje,« pravijo. Vendar k temu dodajajo, da gre za proces, in da ljudje počasi že spoznavajo, da od tega, čeprav posredno, živijo.

Petra, raznolika ponudba je tista, ki jo gostje potrebujejo. Zato v Dobrni razmišljajo, po vzoru Avstrijcev, o nekakšnih »pušlankah«, ki jih tudi naša zakonodaja sedaj dovoljuje. »Če je turist tri tedne v Zdravilišču, se slej ko prej enega lokala naveliča, zaželi si malo spremembe in drugačna ponudba bi bila prav dobro-

Nosilec prometa na tem področju je Izletnik, ki je baje na

Marija Dev-Vrečer: »Dobrna je sicer lepo urejena, ampak kot turističen kraj ji pa še veliko manjka.«

osnovi analiz že ugotavlja, da bi bile proge, ki bi povezovala ta dva kraja popolnoma nerentabilne. Vendar pa ne gre tu samo za progo Dobrna—Titovo Velenje,

Jožica Vengust: »Vodilni kader ne živi v Dobrni in to je za kraj slabo.«

došla,« ugotavlja Marija Dev-Vrečer. Sicer pa je treba k temu dodati, da so v Dobrni še posebno ponosni na gostišče Triglav, nekoč zanemarjeno gostilno, ki pa je danes takšna, da si želi vsak gost.

Odnosi krajevna skupnost—Zdravilišče se izboljšujejo. Pojavlja pa se sedaj druga težava, najprej denar, potem pa nekakšna »specifika« Dobrne v celjski občini. »Za Celje je vsaka stvar v Dobrni specifična. Večkrat se sprašujem, zakaj Celjani to specifičnost tako poudarjajo? Jaz pa mislim, da ni treba drugega kot zavzeti se, imeti voljo, nekaj vložiti in delati. Nas pa, kamor koli pridemo, odlagajo,« je rekla Marija Dev-Vrečer. Tako ostaja vse na Zdravilišču. Tu se vse začne in konča, čeprav zdravilišče vsega niti finančno, niti fizično ne zmore.

ZDRAVILIŠČE JE VSE LETO POLNO

Prav je, da nanizamo še nekaj podatkov o delovni organizaciji Zdravilišče Dobrna. Petinšestdeset odstotkov vseh nočnih celjske občine se ustvari prav tu. V poprečju je vse leto Zdravilišče 90-odstotno zasedeno. Lani so imeli v Dobrni 160 tisoč nočnin, kar jih uvršča na tretje mesto po nočnih in med slovenskimi Zdravilišči, če upoštevamo samo domače goste pa celo na drugo mesto. To so rezultati, ki jih beležijo zadnjih pet let. Prej so se vedno uvrščali na peto ali šesto mesto.

Zdravilišče gospodari s petdeset hektari površin, na katerih se odvija sprostitvena, rekreativna dejavnost. Velik del teh površin, kar približno dvajset hektarjev odpade na zdraviliški park in gozdne površine, ki so vse prepletene s sprehajalnimi potmi, urejeno trim stezo, športnimi objekti — tenis igrišči, baliniščem, strelišči... Dogovarjajo pa se, da bi rekreativne možnosti še razmahnili. Radi bi uredili nekakšen konjeniški center, kajti v razvoju turizma razmišljajo naprej. Danes gre pri njih predvsem za zdraviliški turizem, mislijo pa tudi na aktivni počitek, tudi na drugačno strukturo gostov, takšno, ki bo k njim prihajala predvsem zaradi sprostitvenih dejavnosti.

Sicer se pa v Zdravilišču ali zunaj njega vedno kaj dogaja. Vrsta kulturnih prireditev, izletov, zabornih srečanj. Tudi danes nobenemu gostu pri njih ne more biti dolg čas.

Zaradi zasedenosti je težko, tako pravijo, izvajati že redno vzdrževanje, kaj šele temeljito investicijsko prenovno. Za to morajo objekti zapreti in ga šele po prenovi spet vrniti turistom. V preteklih letih jim je uspelo popolnoma prenoviti dva pomembna objekta — Garni hotel Švicarijo in gostišče Triglav. Čaka pa jih zahtevna naloga — ureditev starega, častitega Zdraviliškega doma, ki je imel vedno osrednje mesto v zdraviliški dejavnosti ter depandanso Beograd.

Obnova Zdraviliškega doma bo trajala približno dve leti. »V času adaptacije bi morali zapreti ta objekt, kar pa bi pomenilo izpad 150 postelj, zato smo se odločili za vmesno fazo. Že jeseni začnemo s preurejanjem depandanse Beograd. Z dozidavo bomo to depandanso povezali s hotelom Dobrna in tako ustvarili hotelski kompleks s štiristo posteljami. Tako bomo obdržali sedanji fond postelj, vendar na precej višjem nivoju. Po uresničitvi te investicije bomo zaprli sedanji Zdraviliški dom in ga preuredili v to, kar bi

Stane Bizjak: Turiste vse zanima. Tudi to, če jim domačin reče — dober dan, kako ste kaj?«

želeli, da postane,« je o načrtih povedal direktor Zdravilišča.

RAZGIBANO DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

Če o kakšni posebni politični zavzetosti krajanov Dobrne ne moremo govoriti — pravijo, da so ob razpravah o amandmajih jugoslovanske ustave krajanje dvakrat vabili, pa odziva ni bilo — potem lahko pohvalimo društveno življenje. To je pestro in razgibano.

Gasilci, so tako kot še marsikje tisti, ki so najbolj delavni, najbolj pridni, so rekli naši sogovorniki. Tudi pri lovcih niso hranili pohvalnih besed, pa tudi za kulturno društvo so našli same lepe besede. »Imamo moški pevski zbor, folklorno skupino, ki več-

Za dolg čas ni časa

Vsak teden v Zdravilišču Dobrna izdajo biltenček, v katerem svoje goste seznanijo s programom kulturnih, družabnih in športnih prireditev.

V tednu, ko smo jih obiskali, je v avli Hotela Dobrna razstavljala olja in keramične izdelke Cvetka Miloš, vsako jutro v tistem tednu je bila v parku Zdravilišča jutranja telovadba, gostje so se poleg tega lahko odločili še za kegljanje, tenis, namizni tenis, badminton, lahko so si sposodili kolo ali se vpisali v tečaj tenisa in plavanja za odrasle, pripravljali so rekreacijske popoldneve.

Poskrbljeno je bilo za zabavo, danes ples tu, jutri tam, smo prebrali istočasno pa tudi vabilo za sprehod do Hudčevega grabna ali na ogled nastopa Folklorne skupine »France Prešeren« iz Celja, ki je gostovala v dvorani Zdraviliškega doma.

Za dolg čas v Dobrni ni časa.

krat pripravi kakšen program za goste Zdravilišča,« so rekli. Z zdraviliščem pa dobro sodeluje tudi osnovna šola.

Čeprav ljudje »bežijo« od političnega življenja, pa so takrat, ki je treba v kraju kaj narediti, enotni kot eden. Ko gre za asfaltiranje krajevnih cest, ko gre za ureditev vodovoda...

»SPET SEM PRIŠEL, SPET SEM NEKAJ VI-DEL«

To so besede, ki jih radi slišijo vsi v Dobrni. Zato se trudijo, da vedno naredijo kaj na novo. V Dobrni vedo, da ljudi, turistov, njihovih gostov, ne morejo »vezati« na drevesa, ki rastejo v parku. Pa če so še tako lepa.

Turisti potujejo od kmetije do kmetije in gledajo tudi na dvorišča. Vse jih zanima. Tudi to, če domačin reče — dober dan, kako ste, bi kaj popili? Ljudje, ki biva-jo tukaj, so sestavni del tega kraja. Največja napaka, ki jo delamo, pa ne samo pri nas, ampak v cellem jugoslovanskem turizmu pa je, da turiste ločujemo od krajevnega življa,« je ob koncu našega obiska v Dobrni poudaril direktor Zdravilišča Stane Bizjak.

Če smo hoteli predstaviti Dobrno, je nismo mogli ločiti od Zdravilišča, eno in drugo je tesno povezano. Dobrna je tudi Zdravilišče in Zdravilišče je tudi Dobrna.

Ko bomo spet prišli, prepričani smo, bomo imeli spet kaj videti. Če drugače ne, morda še kakšno sprehajalno pot ali smerokaz, ki nas bo vabil v ta lep kraj.

Na obisku v Dobrni smo bili: Milena Krstić-Planinc, Stane Vovk, Borisa Zakošek

Krajevna skupnost Gornji grad

Bencinska črpalka, ceste, šport ...

Spisek potreb, nujnih nalog, načrtov in želja je dokaj obširen tudi v krajevni skupnosti Gornji grad, saj Gornjegraščani s širšo okolico pač ne morejo biti izjema v Gornji Savinjski dolini.

Razvoj seveda ponuja in terja nove naloge, v tej krajevni skupnosti pa jih bolijo tudi stare, še neuresničene. Najbrž je pri tem na prvem mestu bencinska črpalka. Pričetek njene zgradnje se odlaga že v drugo desetletje. Naj bodo vzroki takšni ali drugačni, to v tem trenutku ni najpomembnejše, zares se velja ozreti v bližnjo prihodnost in izkoristiti možnost, ki jo daje izglasovani samoprispevek. V skupnem občinskem programu je med pomembnejšimi nalogami tudi izgradnja črpalke v Gornjem gradu. Referendumska sredstva bodo namreč osnova za izgradnjo in obenem pogoj za pridobitev sredstev iz drugih virno, kot so Petrol, republiške blagovne rezerve in drugi.

Kaj bi črpalka pomenila za ta del Zadrebke doline, ni treba posebej poudarjati. Gorivo je za to področje na voljo na Ljubnem, do tja je najbližje in še cesta je lepa, pa seveda v Nazarjah in v Mozirju. Naši jekleni konjčki naj bi imeli dovolj goriva v vsakem trenutku, pa vendarle. Zgodi se, da v nujnem primeru ni dovolj te dragocenosti za daljšo vožnjo, potem pa hitro na Ljubno, ali kam drugam, predvsem

pa seveda ob 7. do 19. ure, ali nekaj podobnega. Tudi za traktorje in ostale stroje, zlasti kmetijske, velja nekaj takega. Res je, da imajo kmetje doma potrebne zaloge, vendar se je treba tudi po te zaloge peljati toliko in toliko kilometrov daleč.

Zakaj si v Gornjem gradu torej želijo bencinski servis je jasno. Ni si namreč težko predstavljati denimo kmetov in ostalih

prebivalcev iz okoliških zaselkov, ki samo do Gornjega grada potrebujejo tudi deset kilometrov vožnje, potem pa še nekoliko manj do najbližje črpalke. Le nekoliko na boljsem so seveda v samem središču krajevne skupnosti. Če upoštevamo še turiste, prehodne goste in druge obiskovalce, potem je črpalka več kot nujnost, ta nujnost pa velja praktično za štiri krajevne skupnosti. Na voljo bi bila prebivalcem Nove Štiftice, Bočene, Gornjega grada in delno tudi Šmartnega ob Dreti.

V Gornjem gradu nameravajo del referendumskih sredstev nameniti tudi za dokončno ureditev spominske sobe. Veliko dela so že opravili, soba je pripravljena, manjkajo pa še vitrine, ki niso prav poceni. Seveda bi bilo še kako lepo in dobrodošlo, če bi lahko obilico gradiva, ki priča o zgodovini kraja in okolice primerno shranili in obenem omogočili, da si ga ogledajo vsi, ki jih bogastvo kulturnega izročila zanima.

Kulturna dejavnost na tem področju je znana daleč naokrog, prav tako družbena, društvena in družabna. Znan je pridobitveni prostor za najrazličnejše prireditve, ki jih pripravljajo društva in drugi krajevni dejavniki, manjka pa mu seveda marsikaj. Zato v Gornjem gradu pridno gradijo prizidek k prosvetnemu domu, ki ga bodo namenili skladiščem in shrambam za vso opremo, ki jo potrebujejo za prireditve. Pro-

stor v njem bodo dobili tudi prodajni prostori, urediti pa je treba še problem sanitarij. V programu načrtovanega samoprispevka sredstva zanj sicer niso predvidena, vseeno pa velja pohvaliti voljo in zagnanost tamkajšnjih prebivalcev, predvsem člane prosvetnega in gasilskega društva, pa TVD Partizan in Smreko, ki vsi skupaj pridno delajo in se dokaj uspešno spopadajo z visokimi cenami in ostalimi nevšečnostmi. Vsi trdno upajo, da bo vsem težavam navkljub prizidek nared že do letošnjega čebelarkega praznika.

Seveda ne kaže zanemariti zanimanja za šport in rekreacijo ter seveda potreb in želja v zvezi s tem. Predvsem v kraju in okolici manjka primerno igrišče. Zato že dalj časa načrtujejo izgradnjo rekreacijskega in športnega središča. Prostor pri šoli je zagotovljen, imajo že načrte, ki so zelo zanimivi in nekaj posebnega, imajo tudi 3,8 milijona dinarjev, obenem pa imajo tudi kup navidez nepremagljivih težav. Samo nujna prestavitve daljnovoda bi v tem trenutku veljala trikrat več, kot imajo na voljo sredstev. Sredstva iz referendumskega programa bodo v Gornjem gradu pretežno namenili za izgradnjo ceste v Lenartu, zato bo treba dinarjev za igrišče najti drugje. Velika zagata torej, ki jo bo v kratkem času težko razrešiti, vendar ne obupujejo in vztrajno iščejo rešitve, čeprav se zavedajo omejitev, ki jih ponujajo današnje razmere.

J. p.

Zveza rezervnih vojaških starešin

Z drugačnim delom bolj uspešni

Pred nedavnim je bila v domu borcev in mladine programsko-volilna seja občinske konference zveze rezervnih vojaških starešin občine Velenje. Na njej so predstavniki krajevnih organizacij ZRVS in ostali udeleženci najprej poslušali poročilo o dosedanjem delu predsedstva in drugih organov občinske konference ZRVS. Sledila je razprava po poročilih, zatem pa so sprejeli delovni program, finančni načrt in dopolnili statut. Iz poročila dosedanjega predsednika ZRVS občine Velenje Pankraca Semečnika povzemo naslednje.

»Ob nastopu mandata pred dvema leti smo sprejeli nekatere glavne smernice za delo občinske organizacije, oziroma za delo krajevnih organizacij. Te usmeritve so bile morda specifične, niso povsem enake usmeritvam, ki jih vsako leto prejemo s republiške konference. Te so preveč splošne, mi pa smo menili, da moramo delo in ustvarjalnost naših članov podrobneje opredeliti, prilagoditi našim razmeram in tudi organizacijsko dopolniti. Najprej smo menili, da je ena naših glavnih nalog krepitev pripadnosti naši organizaciji. Druga usmeritev je oživljanje in utrjevanje dela krajevnih organizacij, tretja pa uvajanje novih metod in oblik dela. Oceniti torej moramo, kaj in koliko od tega smo uresnili.

Najdlje smo prišli pri uvajanju novih oblik dela, čeprav nismo uresnili vsega, kar smo načrtovali. Zanesljivo smo uspeli v tem, da imamo v zadnjih dveh letih manj »klasičnih« predavanj, ki so bila za starešine dolgočasna. Te smo preusmerili v vojaško in strokovno usposabljanje z ogledi raznih vojaških vaj in podobno. To usmeritev so starešine z veseljem sprejeli, kar je pokazala tudi zadnja vaja. Večjo po-

zornost posvečamo tudi tekmovanju v veččinah SLO in DS v krajevnih skupnostih kjer ta tekmovanja že preraščajo v obrambne dneve krajevnih skupnosti. Zelo se je razmahnila tudi pozornost ob raznih življenjskih jubilejih.

Ena glavnih nalog, ki jo želimo razviti pa nam jo predpisi zaenkrat še ne dovoljujejo, so predavanja in shodi rezervnih starešin. To so razne specifične aktivnosti rezervnih starešin, da bi tekmovali v paradnem koraku, postrojevanju, streljanju in podobno. Prepričan sem, da je prav ta oblika vzbujala tisto, kar pač hočemo — pripadnost organizaciji. Ta shod pa bi moral biti obvezen, tako kot so obvezne vojaške vaje in temu bi bilo podrejeno tudi vse delo v krajevnih organizacijah.

Na področju utrjevanja dela s krajevnimi organizacijami in oživljanjem njihovega dela moram reči, da smo dosegli različne rezultate. Vse je seveda odvisno od ljudi. Imamo krajeve organizacije, ki zelo dobro delajo, ker so posamezniki za delo zavzeti, imamo pa tudi takšne organizacije, ki životarijo, ki nič ne delajo.

Sledila je živahna razprava, v kateri so razpravljalci podali vrsto konkretnih predlogov za nadaljnje delo krajevnih organizacij ZRVS v krajevnih skupnostih. Prav nič niso skoparili s kritičnimi besedami o neaktivnosti in vzrokih za to v posameznih krajevnih organizacijah ZRVS. V ospredju je bilo vprašanje udeležbe na predavanjih in podobnih usposabljanjih.

Ker je bila seja tudi volilna, so za novega predsednika Občinske konference ZRVS občine Velenje izvolili Mihaela Uranjeka.

B. Mugerle

Udarniško za promenadni park

Očistili igrišče v Rakovem gozdu

Igrišče v Rakovem gozdu v krajevni skupnosti Desni breg je bilo preteklo sredo popoldan polno odraslih. Po zaslugi najprizadenejših krajanov soseske I začena dobivati novo podobo. Igrišče, v katerem približno devetnajst let ni bilo nič narejene, se z udarniškim delom spreminja v nekakšen promenadni park, v katerem se bodo lahko naigrali tako otroci kot si odpohli starejši. Obnovili bodo gugalnice, morda namestili še druga igrala, postavili klopi, uredili sprehajalno stezo, morda pa bo kakšen kot tega nekoč zelo priljubljenega igrišča ostal tudi za balinističe.

Najprej pa je treba gozd počistiti. Z udarniško akcijo, na katero je prišlo štiriindvajset kraja-

nov soseske I, nekateri že dopoldan, največ pa seveda popoldan, so za tisti dan naredili vse, kar so načrtovali: gozd so očistili, pograbili, odstranili kamenje ...

Josip Malinovič, predsednik te soseske in organizator udarniške akcije je ves zadovoljen povedal, da vsi le nismo brezbrizni. Ker pa je dela še precej, se bodo spet zbrali že jutri (v petek). Seveda računajo tudi na tiste, ki jih na dosedanje akcije še ni bilo zaradi takšnih ali drugačnih razlogov. Morda, je dejal, se bo že jutri za udeležbo odločil tudi kdo od stanovalcev Kidričeve 6 do 12, Kersnikove 15 in 17, Kajuhove 1 in Kersnikove 4 in 6.

Akcija traja ves dan. Tako je bilo tudi v sredo. Ko pa smo že zjutraj prišli v Rakov gozd, da bi

Da so pridno delali dokazuje očističen gozd. Ampak dela je še precej, zato se dobijo spet jutri. Morda pride še kak nov. (foto Bogdan Mugerle)

videli kaj delajo, smo bili mi, še najbolj pa organizator, kar nekako razočarani, ko smo našli pri delu le Ismeta Ibrševica. Pa nas je potolažil, ko je rekel: »Jaz sem prišel dopoldan, ker pač delam

popoldan. Veliko pa jih zjutraj ne utegne, a zagotovo pridejo popoldan. Saj vemo, da če želimo kaj imeti, moramo poprijeti tudi na tak način.«

(mkp)

Krajevna organizacija Rdečega križa Pesje

Akcije bodo nadaljevali

Preko 630 članov ter 36 mladih članov krajevnega organizacije Rdečega križa Pesje si je v vseh letih obstoja prizadevalo za čimboljše in uspešnejše delo na področju solidarnosti. Vse akcije, ki so jih načrtovali v preteklih letih, teh ni bilo malo, so tudi uspešno uresnili. Merilo prizadevanja pa je po mnenju članov zadovoljstvo tistih, ki so kakršnekoli pomoči potrebni.

Prav takšno oceno o opravljenem delu smo slišali na lastni konferenci te krajevnega organizacije, ki je bila prejšnji mesec. Izletov in piknikov člani zaradi pomanjkanja denarja sicer niso pripravili. Zbran denar so raje namenili za skromno pogostitev starejših občanov, ob 8. marcu in novem letu. Aktivisti RK so lani kar dvakrat obiskali tudi krajane, ki jesen svojega življenja preživljajo v domu za varstvo odraslih. Ob 8. marcu so se spomnili tudi krajanov, starih več kot sedemdeset let, in se bi lahko naštevati. Zelo uspešno so na svojem področju med drugim izved-

li akcijo zbiranja rabljenih oblačil, obutve in posteljnine. Zbrali so kar 285 kilogramov blaga. Ob naštevanju uspehov ne smemo mimo zbranega denarja v solidarnostni akciji Človek-človeku. Kritiko si zasluži le delo na področju kvodajalstva. Udeležba krajanov Pesje je na njih skromnejša zaradi tega, ker se jih večina zanje prijavlja v delovnih organizacijah.

Za prihodnje so si člani krajevnega organizacije Rdečega križa Pesje, prav tako začrtali vrsto aktivnosti. Z njimi posegajo na vsa področja dela in življenja. Tako naj bi se okrepi aktivnosti pri nujenju sosedске pomoči, zbrali čimveč rabljenih oblačil, obutve in posteljnine in denarnih prispevkov v akciji Človek-človeku. Tako zbran denar bodo v celoti namenili Zdravstvenemu centru Velenje za popravilo aparata za zgodnje odkrivanje raka na dojki. Ob tako tesnem sodelovanju z vsemi društvi in organizacijami v kraju, kakršno je bilo doslej, jim nalog gotovo ne bo težko uresničiti.

h. m.

Občinska zveza prijateljev mladine Velenje

Za pester počitnice

Čas počitnic se bliža in tudi na občinski zvezi prijateljev mladine Velenje se že pripravljajo nanje. Tako kot vsako leto, bodo tudi tokrat organizirali letovanje za predšolske in šolske otroke v Mladinskem letovišču Rdečega križa Slovenije na Debelem rtiču. Za predšolske otroke, ki bodo letovali v treh izmenah, v času od 6. do 26. junija, imajo na voljo 165 mest, za šolske, ki bodo letovali prav tako v treh izmenah v času od 26. junija do 26. julija, pa 333 mest. Prostih mest je seveda malo, zato bodo imeli prednost pri letovanju zdravstveno in socialno ogroženi otroci.

Tem otrokom bo pokrila občinska zveza prijateljev mladine Velenje del stroškov letovanja, po posebni lestvici subvencioniranja, ki so jo že potrdili. Tako bodo plačali starši tistih otrok, ki

na družinskega člana ne dosega več kot 46.200 dinarjev, za letovanje otroka le 13 tisočakov, najvišjo ceno, to je 136.800 dinarjev pa bodo morali poravnati tisti starši, ki na družinskega člana presegajo 120 tisoč dinarjev.

Predšolske otroke bodo v kolonijo spremljali njihovi vzgojitelji, šolske pa predšolski delavci ter dijaki in študentje, ki jih je občinska zveza s posebnim seminarjem za to delo izobrazila.

Na občinski zvezi prijateljev mladine skupaj s taborniškim odredom Pusti grad iz Šostanja pripravljajo tudi že dnevno tabornjenje. Tako kot prejšnja leta se bodo tudi tokrat vozili otroci vsak dan od 27. junija do 2. julija in od 5. do 8. julija v Zavodnje, kjer bodo po taborniško preživeli dan, zvečer pa se bodo vrnili domov.

Program za počitnice pa seveda pripravljajo tudi društva prijateljev mladine po krajevnih skupnostih.

(mz)

Mladinska turistična izmenjava

Turistična zveza občine Velenje je letošnji organizator mladinske turistične izmenjave med partnerskima mestoma VIENNA Francija in ESSLINGEN ZR Nemčija.

Privoščiti si štirinajstdnevno letovanje v tujini je v sedanjem času že kar malo razkošje.

Letovati preko mladinske turistične izmenjave pa je gotovo najcenejša možnost, ki je sprejemljiva tudi za mlade od 16. do 20. leta, katerim je ta izmenjava tudi namenjena.

Izmenjava nudi idealne možnosti, da spoznate del Francije oziroma ZR Nemčije in da si utrdite znanje tujega jezika.

Udeleženci izmenjave, število je omejeno, bodo krili le potne stroške do omenjenih mest, ter delno gostili sovrstnika iz Vienne oziroma Esslingena v času bivanja teh skupin pri nas. Prijavite se lahko vsak torek od 18. do 19. ure v pisarni turističnega društva v Rdeči dvorani, kjer dobite tudi vse potrebne informacije.

J. K.

S programsko-volilne konference ZRVS v Domu borcev in mladine.

Dvojno veselje

Nekateri zelo verjamejo v srečo, drugi manj, so pa tudi takšni ki sploh ne razmišljajo, da bi kdaj zadeli na loteriji ali kakšni drugi igri na srečo.

Jože Knez, rudarski upokojenec s Toledove v Pesju je eden tistih, ki o takšni sreči ni nikoli ali pa je zelo redko razmišljal. Sreča so za njega bile vedno pridne roke. Pa je pred tombolo na Trebelškem vseeno kupil dve kartici. Prodajalec je prišel na dom pa jih je kupil. In imel je srečo. Prvi dobiček lada-samaro mu je prinesla ena izmed kupljenih srečk.

»V nedeljo sploh nisem odšel na Trebeliško,« je pripovedoval v ponedeljek v prostorih Avto-moto društva na Prešernovi v Titovem Velenju, ko je skupaj z ženo, hčerko in zetom prišel po ključce. »Doma smo igrali karte. Eno karto sem dal vnučku, »tupravo« pa sem obdržal sam,« je v šali dejal. Pa tudi vnučkova kartica ni bila prazna. Jože je bil tako vesel dobitka, da je svojo stoenko isti hip, ko je zvedel, da mu je srečka prinesla lada, podaril hčerki. In sreča je bila resnično popolna — dvojna.

Podpis k sliki: Peter Kavšek, sekretar velenjskega avto-moto društva izroča ključce srečnemu Jožetu Knezu. (vos)

Srečanje zbiralcev značk, znamk in starega papirja

V klubu zbiralcev značk, znamk in starega denarja v Titovem Velenju so zelo aktivni. V nedeljo prirejajo že 14. tradicionalno srečanje zbiralcev, na katerem pričakujejo udeležbo zbiralcev iz različnih krajev Jugoslavije.

Srečanje bo v nedeljo, 29. maja, v posebni sobi hotela Paka v času od 8. do 13. ure.

(mkp)

Bočna

Revija pevskih zborov občine Mozirje

Škoda bi bilo, da bi dogodek, zdaj odmaknjen že dva tedna, šel v pozabo, ne da bi bili občani Gornje Savinjske, Zadrečke in naše doline sploh seznanjeni z njim. Nedvomno sodi revija odraslih pevskih zborov občine Mozirje v sam vrh kulturnih dogodkov, odvijal pa se je (7. maja letos) v Bočni, v kraju z bogato pevsko in kulturno tradicijo. Deset pevskih zborov je v prepolni dvorani Kulturno prosvetnega doma pripravilo revijo, za katero so tudi člani strokovne žirije menili, da je presegala veliko prejšnjih, tako po številu nastopajočih kot tudi po kvaliteti izvajanja.

Dekliški zbor s štirinajstimi pevkami iz Rečice ob Savinji se je predstavil s lahkotnimi pesmi, odpel pa jih je, po mnenju predsednika žirije, disciplinirano in obetavno. Z večjim številom pevk bi naj zbor dosegel vse kvalitete odličnega zbora. Trinajstčlanski PZ iz Luč ni skrival svojega poretka, saj je zapel lepe slovenske pesmi na temo »jaz sem gore sin, bivam vrh planin...«, ki so s svojim starim izročilom »šle« do srca vsakemu zavednemu Savinjanu. Ob desetletnem delovanju ženskega pevskega zbora iz Ljubnega ob Savinji, je trideset pevk pod vod-

stvom zborovodje Lenke Kralj, predstavilo nekoliko zahtevnejši program z visoko profesionalno kvaliteto. Sicer odličen zbor je po mnenju strokovnjakov še napredoval v kvaliteti. Nato so zapeli moški PZ »Savinja« iz Mozirja, tisto lepo pesem, »Zvečer se pa Završki fantje zbero« in za njimi dekleta PD »Jelka« iz Nazarij, katere je vodila študentka glasbe Mateja Cigale. Zbor je pokazal kvaliteto tako v izboru pesmi, zahtevnosti kot tudi izvedbi. Profesor Lebič Marjan iz Celja si je v beležnici zapisal poudarjen klicaj. Zapeli so še ljubenski pevci, ki organizirano prepevajo že 55 let, v Bočni so obudili tisto prelepo, »kak mi poje ptič, rajši ne povem vam nič...«, klasični repertoar so prepele domače pevke iz Bočne, ženski oktet iz Luč pa je v »dekliškem« stilu zaokrožil tematiko lepih starih navad, ko smo živeli še bolj umirjeno in posvetili ljubni ter odnosom med ljudmi veliko več srčnosti in kulture.

Revija se je prevesila v zadnje dejanje z nastopom edinega mešanega pevskega zbora »Savinja« iz Mozirja, ki je pod vodstvom Antona Acmana vnesel duh kolektivnosti in ubranega petja, ki je očitno kulturni primanjkljaj v sicer bogati zborov-

ski zakladnici. Za zaključek so zapeli fantje iz Bočne, vodil jih je obetavni zborovodja Mitja Vendišnik, ki so morali za slovo odpeti še četrto pesem, na uspehi kulturni prireditvi, ki je lahko v ponos Kulturni skupnosti in domačinom. Ne bilo bi v stilu pevcev, ki se ob takšnem prazniku zbero pod vaško lipo in ubrano zapojejo, če ne bi zapeli tudi zase. Tokrat so to storili v dvorani, ob štefanu dobre domače kapljice in pesem iz stoterih src je donela še pozno v noč.

Jože Miklavc

KINO

REDNI KINO

Četrtek, 26. 5. ob 18. in 20. uri ČISTO PRAVI GUSAR — domači, mladinski. Vloge: Ivo Ban, Janez Hočevnar-Rifle.

Petek, 27. 5. ob 18. in 20. uri AVTOSTOPAR — ameriško-kanadski, triler. Vloga: Rutger Hauser.

Ob 22. uri in v soboto ob 22. uri NOČNA PREDSTAVA — SVET SEXA — ameriški, erotski. Vloga: Leslie Bovee.

OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDATI FILMA!

Sobota, 28. 5. in nedelja, 29. 5. ob 18. in 20. uri ROJEN VOJAK — ameriški, vojaški. Vloga: Clint Eastwood.

Ponedeljek, 30. 5. ob 18. in 20. uri in torek, 31. 5. ob 18. in 20. uri MODRI PEKEL — francoski, kriminalni. Vloga: Lambert Wilson.

Sreda, 1. 6. ob 10., 18. in 20. uri THRASHIN' — ameriški, akcijski. Vloga: Josh Brolin, Robert Rusler.

PRIREDITVE • PRIREDITVE

KULTURNEGA CENTRA IVAN NAPOTNIK

OBČINSKA RAZSTAVA FOTOGRAFIJ

V petek, 27. maja, ob 20.00, bodo v galeriji Kulturnega centra odprli občinsko razstavo fotografij zadnjega uspešnega leta.

Ob otvoritvi bo kulturni program, na katerem bo nastopila pianistka Barbara NOVAK, učenka IV. letnika Srednje glasbene šole v Ljubljani, pri prof. Giti Mally. Na sporedu so skladbe Scarlattija, Bacha, Beethovena, Chopina in Debussyja.

NOCOJ, PA OH NOCOJ

Koncert Mešanega pevskega zbora Šostanj, ki bi moral biti v

soboto 28. maja, je prestavljen na sredo 8. junija 1988, ob 20.00, v dvorani Glasbene šole Titovo Velenje.

Na programu so slovenske narodne in umetne pesmi ter pesmi iz tekmovalnega programa za Našo pesem v Mariboru 1988. V drugem delu bo zbor s gosti izvedel kantato Alojza Srebotnjaka »Naivni Orfej« za zbor, orkester in 2 solista. Dirigirala bo Anka Verdnik. Solista bosta Franc Gregorc, tenor in Mojca Svolsjak, sopran.

Vstopnice 3.000 din. Popusti običajni.

KINOTEKA

V torek 31. maja, ob 20.00, bo v stiskarni — dom kulture Titovo Velenje

projekcija ameriških kinotečnih filmov: SENCE (režija John Cassavetes) in PES, CLOVEK, ZVEZDA (režija Stan Brakhage). Vstopnice 1.500 din!

MEŠANI MLADINSKI PEVSKI ZBOR CSS se predstavlja

V četrtek, 2. junija, ob 19.30, bo v dvorani Glasbene šole Titovo Velenje koncert Mešanega mladinskega pevskega zbora CSS, ki ga vodi Danica Pirečnik in Mešanega mladinskega pevskega zbora Tehnik iz Celja, ki ga vodi Dragica Zvar.

Vstopnice 3.000 din! Popusti običajni.

VEDRE MELODIJE PIHALNIH ORKESTROV

V petek, 3. junija, ob 19.30, bo v dvorani Glasbene šole Titovo Velenje, koncert Mladinskega pihalnega orkestra, ki ga vodi Franc Verzelak in Rudarske godbe Titovo Velenje, ki jo vodi Ivan Marin.

Vstopnice 3.000 din! Popusti običajni.

DAVOR BOŽIČ IN KAZINA

Koncert petnajstletnega Davorja in nastop plesalk iz Kazine, ki bi moral biti 15. maja, bo v petek, 3. junija, ob 19.00, v domu kulture Titovo Velenje. Na koncertu bodo predstavili LP ploščo DAVOR.

Vstopnice 3.000 din! Popustov ni!

Veličastna opera BORIS GODUNOV

Se vedno sprejemamo prijave za ogled opere M. Musorgskega Boris Godunov na velikem odru Cankarjevega doma v Ljubljani, dne 30. junija 1988, z odhodom ob 15.30, izpred Rdeče dvorane. Cena 22.000 din.

MIKLOVA ZALA

Živa vera koroskih Slovencev v pravico, zvestobo, ljubezen

V soboto, 11. junija 1988, bomo organizirali ogled gledališke predstave MIKLOVA ZALA v poletnem gledališču Križanke v Ljubljani. Dramo je pripravila Slovenska prosvetna zveza v Celovcu, v izvedbi Ljudskega gledališča Samorastniki. Režija Peter Milutarov.

Ko je Sket pred dobrimi sto leti pisal povest o Miklovi Zali je bil čas in pogled na slovensko zgodovino in na družbo drugačen. Z današnjim pogledom ustvarjamo nove relacije do naše kulturne dediščine, do slovenske preteklosti in tako je tudi nova priredba Miklova Zala, ki jo je na Koroskem in na Celjskem gradu lani videli nad 15.000 obiskovalcev. Miklova Zala je simbol vseh koroskih Slovencev vse do današnjih dni, je dejal Prežihov Voranc. Je večna, živa vera koroskih Slovencev v pravico, zvestobo, v ljubezen do domovine in v končno ustanje.

Pričetek predstave 11. junija ob 21.00. Odhod avtobusa v Ljubljano ob 17.00. Cena aranžmaja 10.000 din. Prijave sprejemamo do 1. 6. 1988.

Teden otroškega filma

Od četrta do nedelje se vam bodo v štirih filmih predstavili filmski junaki. V KINU smo poskrbeli za VELIKO PRESENEČENJE! V Titovo Velenje smo povabili Matjaža in Mileno ter ostale junake iz filma POLETJE V ŠKOLJKI 2. Prišli bodo v petek in tako se boste lahko z njimi tudi pogovorili.

Tudi v ostalih dneh bo zanimivo. Vsi otroci imate radi živali, zato pridite v četrtek bodrit malega prašička in srnico, ki se kot prijatelj spoprimeta z naravo v boju za življenje. Seveda bodo v filmu nastopile še druge živali.

Težko pričakovano POLETJE V ŠKOLJKI 2, nove dogodivščine Matjaža in Milene ter ostali

junaki vas bodo razveselili v petek.

V soboto bo navihana in prikupna ANNIE iskala starše in vas pri tem nasmejala in razvedrila.

V nedeljo vas bo MIŠEK — VELIKI DETEKTIV kot Sherlock Holmes potegnil v raziskovanje in napete trenutke v odkrivanju zločincev v živalskem svetu. Veliki Mišek detektiv je najnovejša risanka za otroke in starejše.

MLADINA in STARŠI, tudi za vas bo v filmih marsikaj zanimivega, zato vas vabimo, da skupaj obiščete VSE predstave TEDNA OTROŠKEGA FILMA!

KINO VELENJE

Knjižni kotiček

Ustvarjalci lepe pisane besede žele pisati čimbolje, založniške hiše izdati čimbolj zanimiva dela, svoje zahtevajo bralci. Če bodo namere prvimi uspele, jih bodo težko izpolnili drugi. Še najkrajši konec pa bodo potegnili zopet zadnji bralci. Zakaj? Ker primanjkuje denarja tudi na tem področju.

Na pionirskem oddelku knjižnice kulturnega centra Ivana Napotnika so tokrat knjižničarke sicer predstavile nekaj novih del za zveste obiskovalce tega oddelka. V isti sapi pa povedale, da bo prihodnji mesec še precej skromnejše. Tokrat imamo najrazvselejše novice za bralce M skupine. Zanje sta novi deli izpod peresa Janeza Jalna Cvetkova Cilka in Vozarji, pa delo Ivana Tavčarja Med gorami in V Zali. Zanimivo branje pa ponuja tudi knjiga Marcovaldo. Drugi del Poletja v školjki so bralci P skupine »pobrali« kot med, saj je bil prvi del te mladinske povesti dolgo časa med najbolj iskanimi knjigami tega oddelka. Mlade radovedneže pa naj seznanimo, da imajo na voljo še dve novi poučni deli, in sicer Sto slovenskih znanstvenikov in Računalništvo v 45 minu-

tah. Na seznam slednjih so knjižničarke pionirske knjižnice pripisale še Česava župa, pisana pogajča in še kaj — kuharski priročnik za ljubitelje starih domačih jedi iz Južne Koroske — ter knjigo Velika Planina — življenje, delo in izročilo pastirjev.

Vsak mlad človek si želi potovanja. Mnogi sanjajo o Ameriki, včasih obljubljeni deželi. Vas zanima, kako je v teh deželah? Vzemite v roke prijetno zgodbo finske pisateljice Kaije Pakkanen Dober dan Amerika. To je zgodba o poteku priprav na dolgo potovanje v Ameriko, o dolgi vožnji, ki si jo znajo otroci oglešati, navezati stike s sovrstniki in o življenju v novi domovini.

Statistični podatki za mesec april pa so takšni: 2300 obiskovalcev, od tega 21 na novo vpisanih. Skupaj pa naj bi prebrali nekaj več kot 4400 knjig. Le dobra desetina je bila med njimi poučnih.

Isto pesem o tem, kako skromen seznam novitet nam bodo pripravile za prihodnji mesec, so nam »zapele« knjižničarke oddelka za odrasle. Med izposojeni mi 4295 knjigami je 1787 obiskovalcev tega oddelka prejšnji mesec najraje znova posegalo po Svetinovem petem delu Ukane, Vozarjih Janeza Jalna, Čarovnikovem vajencu. Od tujih piscev lepe besede so največkrat menjale lastnike knjige Valovi življenja, Črni labod in ter njegovo nadaljevanje Mahovka in Conra nove Čipke.

Nastevanje novih del naj za-

čnemo z znanstveno fantastičnim romanom Demeniva Del Ria Zadnji po Malariji.

Za ljubitelje romanov pa zapišimo, da lahko izbirajo med kriminalko Bernarda F. Connorsa Plesna dvorana, delom Grajske gospe Marie Lomše Fischer, Svet Guermantskih je dal svojemu delu naslov Marcel Proust, Wilhelm Strube pa Pozabljeni življenje, Otožni rob vaze Pavla Zidarja, Molki ni zlato Pavla Lužarja, Andrej Blatnik — Plamenice in solze, Janez Švajncor Somrak ter novele Vladimirja Kavčiča Veloposlanik na Kitajskem pa so nova dela s seznama domačih pisateljev.

V presojo pa odraslim bralcem ponujamo dve deli: Doris Lessing: Trava poje. To je roman, v katerem se je avtorica lotila dveh tem: surovega zlorabljanja črncev, ki so ga zagrešili belci v Afriki in zapletena, marsikdaj pogubna razmerja med moškim in žensko, ki so le pogojno vezana na določeno socialno okolje. Trava poje je roman, ki prepričljivo in pretresljivo pripoveduje o vsakršni pusti deželi, vezani v zemljevid naše notranjosti.

Poslanstvo knjige domačina Boruta Koruna Reke, soteske, brzice je odkrivanje sveta, ki ste ga premalo poznali in vzbuditev zavesti o uničenju, ki nam grozi. Kajti odgovorni smo vsi za najmanjši potoček, ki ga umazemo na izletu ob koncu tedna. Kot pravi avtor: »Nam se zdi, da je narava lepa, dokler je neokrnjena. Znaenkrat se nam zdi grda in

iznakažena narava. Grde so industrijske pokrajine, betonska džungla, gore odpadkov, zajezeno in umazane reke. Mogoče bo to vse naslednjim generacijam, ki ne bodo poznale nič drugega, ustrežalo. Mogoče se jim bomo zdeli mi s svojimi zahtevami in jadtovanji kot sedaj nam Indijanci, v rezervatih, ki žalujejo za izgubljenjo svobodo v preriji...«

MLADINSKA KNJIGA

Že prej omenjena knjiga Boruta Koruna Reke, soteske in brzice je šla prejšnji mesec najbolje s prodajnih polic Mladinske knjige v Titovo Velenje. Zamenjale so jo nova dela kot je roman Od cesarja do voditelja, dobite jo za 26 tisočakov, za Jalenovo Cvetkovo Cilko boste morali odšteti 6000 dinarjev manj. Znani novinar Janez Čuček se je lotil tudi drugačnega pisanja in svojemu delu dal naslov Življenje je draga stran medalje. Stala vas bo 18 tisoč dinarjev. Med novostmi naj omenimo še delo Frančka Rudolfa Zvestoba, 26 tisočakov ter ponatis priročnika Zdravilne rastline in njih uporaba. Za ljubitelje narave in vsega lepega v njej pa bodo morda prišli prav drobčni priročniki, in sicer Sprehodi v naravi, Kraški svet, Rudnine, Metulji, Ujede-sove, Travnike cvetlice in Življenje v naravi. Zanje boste odšteli le 36 tisoč dinarjev.

PÉTI ROKOPISI

Ureja: Ivo Ströpnik

1977—1982
Časopisna antologija šaleških pesnikov
Vlado Repnik — Niko Pavdler

Jolanda Rogeljšek

KAVBOJSKA

John, daj si klobuk na glavo in odjahaj domov nazaj v Texas. Najdi si dolgokratko punco, povaljaj jo za plotom, kupi si puško in streljaj na indijance. In ne pozabi, kaj sem te učila: vedno ugasi luč pred spanjem.

Občinsko tekmovanje mladih iz veščin SLO in DS

Letošnje občinsko tekmovanje mladih iz veščin SLO in družbene samozastite je bilo prejšnje soboto na osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha v Šoštanju. Udeležilo se ga je 14 ekip iz osnovnih šol in osem iz Centra srednjih šol Titovo Velenje.

Na tekmovanju so morali mladi pokazati kar veliko mero spretnosti in znanja. Po oceni komisije je bilo znanje tekmovalcev in tekmovalk zadovoljivo. Največ pregledav je bil jim je povzročal orientacijski pohod. Gostitelj tekmovanja, osnovna šola Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj je tekmovanje pripravila res zglede. To tekmovanje je sodelilo v sklop prireditve ob letošnjem praznovanju meseca mladosti, žal pa so zatišili tisti, ki jim je bilo namenjeno. Mladinci namreč niso imeli svoje ekipe za kontrolne točke, pa tu predstavnik občinske konference ZSMS, ki bi tekmovanje moral odpreti, ni bilo.

Med 14. ekipami iz osnovnih šol so bili najspretnější tekmovalci druge ekipe OŠ Antona Askerca iz Titovega Velenja, drugo in tretje mesto pa sta osvojili obe ekipi šole gostiteljice tekmovanja. Pri srednješolskih ekipah pa so bili najboljši člani prve ekipe Elektro usmeritve, prva ekipa kovinarske usmeritve je bila druga, tekmovalci prve ekipe druž-

boslovne usmeritve pa tretji.

Regijskega tekmovanja, ki bo 28. maja v Šmartnem ob Dreti, se bodo iz velenjske občine udeležile prvovršena ekipa osnovnih šol ter prvi dve s Centra srednjih šol. Po končanem tekmovanju sta dva tekmovalca takole ocenila tekmovanje:

Miran Štimek, dijak elektro usmeritve: »Nudenje prve pomoči, gašenje z vedrovko, met bombe, reševanje nalog s področja SLO in DS, prometne vzgoje ter na koncu še streljanje nam je odlično šlo. Nekoliko težav smo imeli le z orientacijo. V primerjavi z lanskim tekmovanjem, je bilo letošnje lažje in precej manj področij. Nanj smo se pripravljali tekmovalci teden dni in kot vse kaže zelo dobro.

Andreja Ostruh, OŠ Mihe Pintarja Toleda: »Čeprav progla ni bila zahtevna, niti kontrolne točke, pa me je vse skupaj kar utrudilo. Preden smo se namreč na progi znašli, smo porabili precej časa in seveda naredili nekaj korakov preveč. Če ne bi bilo slabega vremena, bi bilo kljub vsemu dobro. Naša ekipa se je na to tekmovanje uvrstila po odlični uvrstitvi na obrambnem dnevu naše šole. Upam, da bom iz veščin splošnega ljudskega odpora in družbene samozastite še kdaj nastopila.«

Ena od veščin je bila tudi gašenje z vedrovko

Andreja Ostruh

Miran Štimek

Občinsko tekmovanje ekip prve pomoči civilne zaštite

Slabša udeležba in skromnejše znanje

Po letu zatišja sta prejšnje soboto občinska organizacija Rdečega križa Velenje in občinski štab civilne zaštite pripravila občinsko tekmovanje enot prve pomoči. Organizator je 16. občinskega tekmovanja pa je bila tokrat civilna zaštita krajevne skupnosti Lokovica.

Tekmovanja se je letos udeležilo manj ekip kot je pričakoval organizator. Le 27 enot, in sicer 19 iz krajevnih skupnosti, osem pa iz delovnih organizacij. Letos prvič je v triazi in praktičnem nudenju prve pomoči sodelovala ekipa osnovne šole Antona Askerca iz Titovega Velenja. Poleg slabega vremena, ki je nekoliko zagodilo organizatorjem, pa je vzdušje »pokvarila« tudi slabša pripravljenost oziroma znanje tekmovalcev in tekmovalk. Takšno je bilo namreč kar močno mnenje članov ocenjevalne komisije.

Med krajevnimi skupnostmi so tokrat pokazali največ znanja tekmovalci in tekmovalke Gorice, na drugo mesto se uvrstila prva trojka krajevne skupnosti Sentilja, tretje mesto pa so osvojili tekmovalci in tekmovalke Pesja. Pri delovnih organizacijah so tako kot pred dvema letoma tudi tokrat slavili predstavniki šoštanjskih termoelektrarn pred prvo ekipo Vegrada, tretje mesto pa sta si delili druga trojka Vegrada in Rudnika lignita Velenje. Za zmagovalce tega tekmo-

Štefan Plaskan

Jožica Guštin

Fridrik Šumah

vanja urjenja ne bo kmalu konec. 18. junija jih namreč čaka še nastop na republiškem tovrstnem tekmovanju. In kaj so o tem preverjanju znanja s področja prve medicinske pomoči povedali nekateri udeleženci? Jožica Guštin, DO Sipak: »Vsi v ekipi menimo, da je takšno tekmovanje potrebno. Na vajah pa bi se morali usposabljači skozi celo leto in le teden dni pred njim. Nesreča nikoli ne počiva in znanje iz nudenja prve pomoči ti pride lahko prav tudi pri vsakdanjih opravilih. Meni je že. Ekipa naše delovne organizacije letos sode-

luje tretjič, »nastop« pa ni bil najboljši. Poleg skromnih priprav smo skoraj v celoti zamenjali tudi člane trojk.

Fridrik Šumah, KS Škale: »Prejšnja leta sem bil tekmovallec, danes sem vodja ekipe, ki pri nudenju prve pomoči ni bila najbolj spretna. Razumljivo, saj smo se za tekmovanje začeli pripravljati zelo pozno, pa še težave smo imeli. Kljub temu je naš »ranjenec«, ki smo ga morali oživeti, preživel. Tekmovanje gotovo ni namenjeno samemu sebi, ampak vsem občanom. Nesreča te lahko doleti na vsakem kora-

ku. Ker človek stvari rad pozabi, bi morali odgovorni usposabljanje organizirati večkrat na leto.

Štefan Plaskan, KS Lokovica: »Organizatorji letošnjega, že 16. občinskega tekmovanja ekip prve pomoči civilne zaštite smo se potrudili izpeljati akcijo čimbolje. Žal, nam je ponagajalo vreme in stiska v majhni dvorani našega doma kranjanc je tako neizbežna. V vlogi organizatorja smo letos nastopili prvič, na tekmovanju pa sodelujemo vse od leta 1972 dalje. O njem vse najlepše, o naših pripravah nanj pa — ne najboljše in tudi ne najslabše.«

SREČANJE • SREČANJE

Slava Golič

Sobotna zadnja tekma rokometne Velenja v spomladanskem delu prvenstva je bila tudi zadnja tekma dolgoletne, odlične igralke in zadnji dve leti tudi kapetanke ekipe Slave Golič.

Tisti, ki velenjska dekleta pridejo večkrat bodrit, pravijo, da je bila Slava s svojim vzgledom in požrtvovalnostjo vzor mladim soigralkam. »Kot izkušena sem včasih res vzela niti v svoje roke. Sploh, kadar je bila igra napeta, tudi zelo pomembna. V svoji zagnanosti in želji osvojiti pomembni točki, igralke najpogosteje ne slišijo trenerja, ki jih je vodil s klopi. Takrat sem pomagala, da bi nam šlo kar najbolje.«

Prve rokometne korake je Slava naredila pri šestnajstih v Bosanski Gradiški. V Titovo Velenje jo je pripeljala ta zanimiva igra z žogo pred devetimi leti. Ravno takrat, ko so se velenjska dekleta uvrstila v drugo ligo. »Pomenila« je pomembno okrepitev predvsem v obrambi. Zadnji dve leti, ko je bila ekipa v krizi, je to vlogo zamenjala s strelsko. »Vedno mi je bila pomembnejša lepa akcija kot pa zadetek v polno.«

Pravzaprav smo vedeli, kako bo sogovornica odgovorila na vprašanje, kdaj je igralcu najhuje in kdaj najlepše. Kljub vsemu smo ji ga zastavili. »Ko zgubiš, je hudo. Se huje, če igraš dobro in ostaneš praznih rok. Veselje: jasno, ob zmagah.« Tako je bilo na primer lanske spomladi. Dobro so začele, nato so prišle okrepitve, od kate-

rih so vsi pričakovali veliko. Vsaj uvrstitev od 5. do 6. mesta. Nesoglasja, neuigranost, ... rezultati slabi. »Rokomet mi je dal veliko veselja, lepih trenutkov. Igra sem imela resnično rada in ni mi žal časa, ki sem ga preživela na igriščih. Na treningih sem se pravzaprav sprostil. Pozabila sem službo, težave. O vrhunski igralki nisem nikoli sanjala. Čeprav sem vsaj zadnje leto igrala dolgo časa poškodovana, sem raje stisnila zobe, dala vse od sebe in zdržala do sobote. O, še dlje bi, če ... Če me delovne in družinske obveznosti ne bi tako obremenjevale.«

Slava se je torej s sobotno tekmo poslovila od igre, ne pa od rokometu. Se vedno bo v središču dogajanja. Tokrat ne na igrišču, ampak ob robu. S svojimi izkušnjami bo po najboljših močeh pomagala klubu, se morda lotila trenerskega dela z najmlajšimi. Tudi rekreacija ji bi sedaj lahko večkrat zapolnila prosti čas.

Z odhodom kapetanke je v ženskih rokometnih vrstah ostala velika vrzel. Kako jo zapolniti? S tem vprašanjem se bodo do začetka jesenskega dela temeljiteje ukvarjali v upravi. Slavin napotek je takle: »V ekipi so ostale mlade igralke. Če bodo tako zavzeto delale, kot so doslej, ostale skupaj vsaj tri do štiri leta, potem bo ženski rokomet v Titovem Velenju spet to, kar je že bil. Prav tako uspehi, ljubitelji te igre več na tribunah, zadovoljstvo, tudi moje, veliko.«

Srečanje partnerskih mest

Velenjčani najboljši

V ponedeljek dopoldne se je iz Esslingena vrnilo 61 športnic in športnikov velenjske občine, ki so se prejšnji petek, soboto in nedeljo udeležili že 13. srečanja partnerskih mest. S sabo niso prinesli le lepih vtisov s srečanja z našimi zdomci, mladimi mesta gostitelja in pobratenega Schiedama iz Nizozemske, ampak tudi lepim pokalom. Dobili so ga za odlične uvrstitve v petih športnih panogah.

kar štirih zvrsteh, Grego Svetlico pa so proglasili za najboljšega atleta. Tudi rokometisti so premagali vse svoje nasprotnike. Z ekipo Esslingena so igrali 18:13, v tekmi s predstavniki partnerskega nizozemskega mesta pa zmagali s 6:5. Tudi rokometasice Velenja so bile za razred boljše od svojih nasprotnic. Srečanje z Esslingenom so dobile s kar 21:3, rezultat srečanja s Schiedamom pa je bil 13:8. Odbojkašice Topolšice niso dovolile presenečanj in vse tekme gladko dobile z rezultatom 2:0. Nekoliko slabše so nastopili le tekmovalci in tekmovalke namiznega tenisa, saj so moški med štirimi ekipami osvojili tretje mesto. Tudi dekleta so bila na koncu tretja.

Domov se niso vrnili le z lepimi vtisi, ampak tudi lepim prehodnim pokalom in vrsto priznanj ter diplom

Elkroj:Rudar 1:1 (0:0)

Nedeljski savinjsko-šaleški derbi ni bil prav nič prijateljski in sosedski. Gostje iz Velenja so odločno zaigrali na zmago, bili v večjem delu srečanja boljši nasprotnik, igrali so bolj povezano in domiselno, čeprav s tem ni rečeno, da so bili domačini v zelo podrejenem položaju. S požrtvovalno in borbeno igro so si namreč igralci Elkrja prizkali celo več zrelih priložnosti, vendar se je tokrat zares izkazal Cvijetković z odličnimi obrambami.

Domačini bi lahko povedli v 41. minuti, ko je sodnik zaradi igre z roko v Rudarjevem kazenskem prostoru dosodil enajstmetrovko, vendar je Knez z močnim strelom zadel le prečko. Takoj po odmoru je bil izključen Pevnik, razmerje moči na igrišču pa se ni bistveno spremenilo v korist domačinov. Gostje so namreč po grobi napaki domače obrambe povedli z 1:0, moziški nogometaši pa so pomembno točko osvojili v 70. minuti, ko je Pranjic s strelom z enajstih metrov dosegel zadetek, čeprav je Cvijetković odlično posređoval.

V nedeljo bo na stadionu ob Jezeru rudarski derbi, saj Velenjčanom prihajajo v goste rudarji iz Trbovelj, nogometaši Elkrja pa bodo v pomembnem srečanju v boju za obstanek gostovali v Celju pri Ingrad-Kladivarju.

STT Rudar:Šoštanj 30:28

Sklenjeno je tudi tekmovanje v slovenski moški rokometni ligi. Šoštanjski rokometasii so tokrat dosegli šesto mesto, oceno letošnje sezone in načrte za v prihodnje pa bomo objavili prihodnjič. V zadnjem kolu so gostovali v Trbovljah in z domačim Rudarjem izgubili z 28:30. V prvem polčasu je bila igra enakovredna, tudi rezultat je bil 12:12, v nadaljevanju pa so se razigrali domačini in si zagotovili zmago.

Pri gostih se je izkazal Krejan z 10 zadetki, ostali strelci pa so bili Strigl 6, Požun in Plaskan po 5 ter Ojsteršek in Vrečar po 1.

48 ur košarke

Dijaki srednjih šol iz Titovega Velenja, ki jim bodo pomagali tudi osnovnošolci, bodo v četrtek, 26. maja ob 14.30 pod velenjskim bazenom začeli postavljati jugoslovanski rekord v osemindeset urnem igranju košarke.

Najprej bodo igrali učitelji, pol ure, že ob 15. uri pa se bo pričel maraton. Vsaka ekipa bo štela štirideset igralcev. »O tem, koliko bo kdo igral se še nismo dogovorili, menimo pa, da toliko, kolikor bo kdo zdržal,« je rekel Boris Klančnik, predsednik organizacijskega odbora tega maratonskega igranja košarke. Igralci bodo vseskozi ob igrišču, postavili bodo šotore, za sodnike bo poskrbela Elektra, nekaj denarja za osnovne potrebe so jim podarili obrtniki, hrano Gorenje, prispevale pa so tudi druge delovne organizacije. V veliko pomoč jim je tudi ZTKO. Mladi bodo igrali v vsakem vremenu, ob reflektorjih, ki jih bo poskrbela Elektrostrojna oprema.

Seveda pa ste jim v pomoč lahko tudi vi, z bodrenjem in spodbujanjem. Tega bodo gotovo še najbolj potrební 28. maja, ko bo šlo že proti koncu in ko bodo vsi gotovo že zelo utrujeni. Podobno tekmo so lani že odigrali v Trbovljah, vendar je trajala le 24 ur.

Družinski trim vikend v Poreču

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje bo organizirala od 17. do 19. junija 1988 športno rekreativni družinski vikend v Poreču, kjer bo poskrbljeno za rekreacijo od najmlajših do starejših.

Podrobnejše informacije bodo v prihodnji številki Našega časa. Možnost plačila v dveh obrokih. M. B.

Občinsko gasilsko tekmovanje

V nedeljo, 29. maja, bo na nogometnem igrišču v Titovem Velenju, občinsko gasilsko tekmovanje mladinskih in pionirskih desetih gasilskih društev velenjske občine. Pričetek tekmovanja bo ob 8. uri.

Naslednjo nedeljo, 5. junija, pa se bodo na letališču v Lajšah na občinskem gasilskem tekmovanju pomerile med seboj desetine članov, članic in veteranov vseh štirinajstih gasilskih društev. Organizator pričakuje, da se ga bo udeležilo vsaj 59 desetin.

B. M.

PISMA BRALCEV • PISMA

Dolgo čakanje

K pisanju so me spodbudili članki o ginekologiji in zobozdravstvu v vaših prejšnjih številkih tednika »Naš čas«. Tako sem se tudi sama odločila, da napišem par vrstic na to temo.

Konec meseca (marca) sem bila naročena v zobni ambulantni pri dr. Crnojeviču. To po svoje res ne bi bilo nič posebnega, če mi pri okentu, kjer sprejemajo zdravstvene knjižice, ne bi povedali, da doktor ne dela več. Da

pa je bilo presenečenje še večje, so mi pojasnili, da moram zaradi prevelikega števila pacientov ponovno vložiti dopisnico, če želim postati pacientka v zobni ambulanti. Nekaj dni kasneje, ko sem prebolela šok in jezo, sem ponovno poklicala sprejemno pisarno, ker sem menila, da uslužbenke niso dobro razumela. Razložili pa so mi že znana dejstva in navodila.

Zastavljam si vprašanja, na ka-

tera ne najdem odgovorov, vendar pa si jih želim kot večina pacientov dr. Crnojeviča. Zakaj človek, ki je enkrat že čakal, torej je že bil pacient in sanacije še ni končal, mora ponovno vložiti dopisnico in seveda ponovno čakati? Kot vemo je dopisnica namenjena pacientom, da lahko po samoupravni poti izbirajo svojega novega zobozdravnika, žal pa sem imela priložnost, da se tudi o tem sama prepričam v negativnem smislu.

Pacienti nismo po svoji lastni krivdi izgubili zobozdravnika in to zelo dobrega zobozdravnika. Menim, da smo že zadosti oškodovani, saj smo izgubili zobozdravnika, kateremu smo lahko zaupali in bili z njegovim delom in odnosom do nas pacientov ze-

lo zadovoljni. Resnično ne bi bilo potrebno, da moramo sedaj ponovno čez vso proceduro administracije in čakanja.

Vsi vemo, da je zobozdravnikov v Titovem Velenju premalo, zato ne razumem, kako si lahko v Zdravstvenem domu privoščijo, da dobri zobozdravniki odhajajo ter celo, da jih sami odslavlajo. Mislim, da se je potrebno vprašati o organizaciji dela v TOZD Zobozdravstvo in na skupščino zdravstvene skupnosti pošiljati delegate tudi s takšnimi in podobnimi vprašanji.

Pacientka dr. Crnojeviča
(Naslov v uredništvu)

Prevarani otroci

Vse lepe reči se enkrat končajo. To je res, le da nekatere traja samo nekaj trenutkov, dni ali let. Nekatere pa tako dolgo, da o njih govorijo generacije.

Vsi smo slišali tisto: »Vse manj je dobrih gostiln« — in oni, ki je to pel, gotovo ni mislil na šank, ki je včeraj zrasel v pritličju bloka. Hočem reči, da tista gostilna, ki jo je včeraj zgradil zdomec z na tujem prisluženim denarjem, sama po sebi še ni dobra.

Mi pa smo še do pred kratkim imeli v Titovem Velenju »lušno« mlečno restavracijo, kjer smo lahko kupili dobre, slastne tortice, palačinke in druge dobrote iz domače kuhinje. K temu pa smo lahko spili najrazličnejše brezalkoholne pijače. Vse to skupaj z lepim slovenskim imenom

»BUHTELJČEK«. Res je vabilo, vabilo pa je tudi otroke, za katere je bil »Buhteljček« s svojim prijetnim vzdušjem kot naš lašč.

Kaj pa sedaj? Nekaj se je zataknilo?! Zagotovo okrog ekonomske logike! Kaj pa vedo otroci, ki so jim bile namenjene slaščice, o ekonomski logiki?

Kako dopovedati malčku, ki ga pot z mamico zanese mimo »Buhteljčka«, da ta ni več to, kar je bil, da bo lastnica pač hitreje in laže zaslužila, če bodo za šankom, kjer si dobil samo čaj, kavo in mleko, stali kosmati strici s pivom v eni in cigareto v drugi roki.

Res škoda!

To ni več »Buhteljček«!!

V. H.

Kdo je potem bolan

Pred desetimi leti sem bila nazadnje pri ambulantnem zdravniku. Redno obiskujem le ginekologa, ker sem imela močne in pogoste glavobole, ki sem jih povezovala z menopavzo. Zato sem se napotila k specialistu dr. Sadarju in mu potožila o boleznih. Zmeril mi je pritisk, imela sem ga 220/130, in mi dal napotnico za specialista. Prišla sem k dr. Polesu. Ob preiskavi v Topolšici je zdravnik ugotovil, da sem bolna na srcu, da imam levo ledvico nagubano in mi ne dela, da sem bolna na živcih in da mi je pritisk padel na 120/95. Zaradi dolgotrajnega pritiska sem imela močno razpokane notranje očesne žilice.

Težave z močnim glavobolom sem imela že v mladih letih. Ob takratni preiskavi je šlo za migre-

no. Da sem bolna na živcih, je potrdil specialist dr. Bergant in tudi ambulantni zdravnik. Prav gotovo mi je vojna pustila posledice, rojena sem bila v taborišču Farekrihen. Moje delo je fizično. Specialist dr. Poles je priporočal naj se mi redno meri pritisk. Zaradi moje boleznih je dal dr. Kočvar moje izvide na komisijo brez moje prisotnosti. Spodaj je napisano:

SPOSODNA ZA SVOJE DELO 8 UR.

Specialist dr. Rebernik, specialist dr. Kral, specialist dr. Gams. Vprašala bi, KDO JE POTEM BOLAN?

Danica Ketis

RADIO VELENJE • RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalovnem območju, na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec). Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa od 13. do 16. ure. Vse informacije dobite po telefonu (063) 855 450.

PETEK, 27. maja: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljana); 16.15 Za konec tedna; 16.30 Dogovarjamo se, odločamo; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.25 Poročila; 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 29. maja: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude

luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 Od vrat do vrat (v tej oddaji iščemo odgovore na vaša vprašanja, seveda na takšna, na katera jih sami niste uspeli dobiti). V oddaji bomo opozorili na vprašanja zastavljena prejšnjo nedeljo, vaša vprašanja pa bomo sprejemali od 12.30 dalje — naš telefon 855 963; 12.30 Konec opoldanskega oddajanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 30. maja: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Obiskali smo; 17.00 Ponedeljkov šport na Radiu Velenje; 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 17.55 Poročila; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

SREDA, 1. junija: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Naša krajevna skupnost; 17.00 Mi in vi (oddaja v živo — govorili bomo o odpiralnem času in tržnem redu v občini Velenje). Oddaja traja od 18.55, vmes ob 17.30 Vaše čestitke in pozdravi.

Novo v Titovem Velenju

Od 1. junija lahko v kiosku ob veleblagovnici Nama kupujete vedno sveže domače piščance, pitane od treh do šestih mesecev, ter mlade kokoši in jajca.

CELJSKA MESNA INDUSTRIJA
TOZD Maloprodaja

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

PRODAJA MESNIH IZDELKOV
v mesnici in delikatesi Titovo Velenje, Kardeljev trg

Pogoji: šola za prodajalce in 6 mesecev ustreznih delovnih izkušenj.

Kandidati naj pošljejo prijave v roku 8 dni po objavi oglasa v kadrovsko službo DO Celjska mesna industrija Celje Cesta v Trnovlje 17.

ELEKTROKOVINARSKA OPREMA
TITOVO VELENJE
Kadrovska služba

Po sklepu delavskega sveta DO EKO razpisujemo prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

1. PREDSEDNIK POSLOVODNEGA ORGANA
DO EKO

Kandidati morajo poleg z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- visoka ali višja izobrazba ekonomske, organizacijske ali tehnične smeri
- pet let delovnih izkušenj na delih in nalogah vodenja
- da predloži program uresničevanja planskih ciljev DO (začetnih v sanacijskem programu)

Mandat traja 4 leta.

2. ČLAN POSLOVODNEGA ORGANA ZA
RAZVOJNO TEHNOLOŠKO PODROČJE
3. ČLAN POSLOVODNEGA ORGANA ZA
TEHNIČNO PROIZVODNO PODROČJE

Kandidati za zasedbo del in nalog pod točko 2. in 3. morajo poleg z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- visoka ali višja izobrazba tehnične, organizacijske smeri
- pet let delovnih izkušenj na delih in nalogah organiziranja in vodenja
- da predloži program uresničevanja nalog na ustreznem področju.

Mandat traja 4 leta.

Rok prijave je 8 dni od dneva objave razpisa. Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov: Kadrovska služba, ELEKTROKOVINARSKA OPREMA TITOVO VELENJE, Štrbenkova 10, z oznako »za razpisno komisijo«. Kandidati bodo sprejeli odgovor v 8 dneh po končanem postopku imenovanja.

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE
TOZD Transport in gradnje

Na podlagi sklepa Delavskega sveta TOZD Transport in gradnje Nazarje z dne 29. 4. 1988

objavljamo
prosta dela in naloge:

1. pomočnik vodje TOZD

pogoji:

- visoka ali višja izobrazba strojne smeri
- dve leti delovnih izkušenj

2. pomožni miner

pogoji:

- KV delavec gozdarske ali gradbene smeri
- 6 mesecev delovnih izkušenj
- poskusno delo 3 mesece
- starost najmanj 18 let

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov: GG Nazarje — TOZD Transport in gradnje, 63331 Nazarje v 8 dneh od objave.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po končanem zbiranju prijav.

PLANINSKO DRUŠTVO TITOVO VELENJE

IŠČE

ZAKUPNIKA ZA PLANINSKI DOM NA
ŠKEM KOZJAKU

V zakup nudimo dom, gospodarsko poslopje, zemljišče, vse stavne pritike in instalacijske napeljave. Rok nastopa je julij 1988, oziroma po dogovoru z dosedanjim zakupnikom, Planinskim društvom in novim zakupnikom. Podrobnejši pogoji so na voljo na sedežu planinskega društva. Ponudbe pošljite na naslov: Planinsko društvo Titovo Velenje, Šaleška 18, 63320 Titovo Velenje, v 15 dneh po objavi oglasa. Izbrali bomo najugodnejšega ponudnika. Vse prijavljene ponudnike bomo pisмено obvestili v 15 dneh po izbiri.

OBČINSKA SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE VELENJE

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL
GORENJE EŠP	dipl. organizator inform.	— samostojni organizator informatike	2	nč	8	740.000	1
DSS SIS GOSPODARSKIH DEJAVNO-STI	administrator	— administrator	3	nč	8	387.000	1
BRIVNICE IN ČESALNICE	frizer	— frizer za moške	1	nč	8	260.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL = število delavcev

Koledar

ČETRTEK, 26. maja — FILIP PETEK, 27. maja — AVGUŠTIN
SOBOTA, 28. maja — VOJISLAV NEDELJA, 29. maja — MAJDA PONEDELJEK, 30. maja — IVANA
TOREK, 31. maja — ANGELA SREDA, 1. junija — JUSTIN

Mali oglasi

PRODAM ROLLAND CUBE 60 W, ojačevalec za kitaro in 2 efekti pedala: Heavy metal in Chorus. Tomo Slatinek, Šalek 90, telefon 854-251, interna 43.

KUHINSKE ELEMENTE, KOMPLET, PRODAM. Ogled in telefonski klici med 15. in 21. uro po telefonu 853-959.

RABLJENO KRITINO PRODAM. Telefon 854-680.

ELEKTRIČNI PISALNI STROJ ZNAMKE IBM z vrtljivo glavo ugodno prodam. Telefon 853-271-14, dopoldan.

KOSILNICO TOMOS (kosa spredaj), ugodno prodam. Informacije po telefonu 858-890.

IŠČEM DVE STAREJŠI OSEBI ali študentki za delo v planinskem domu v Bohinju, za čas od 1. 7. do 30. 9. Plača ugodna. Telefon 884-111 zvečer, Stanka Vertačnik, Šmartno ob Paki 131.

OTROŠKO POSTELJICO Z JOGIJEM ugodno prodam. Miheleč, Kardelj trg 1, Titovo Velenje.

OHRANJEN ŠPORTNI VOZIČEK ZA DVOJČKE, Chico, z dodatno opremo in starejši čb tv Gorenje (nov ekran), prodam. Telefon 858-017.

VIDEO RECORDER, sistem VHS, star 9 mesecev, prodam. Telefon 855-151, interna 207, dopoldan.

MOPER APN — 6 PRODAM. Telefon 856-895.

TELICE, težke okoli 150 kg, bike 100 kg simentalške pasme, odojke pasme šved, od 25 do 40 kg, prodam. Ogled mogoče dopoldne med 7. in 8. uro pri Janku Ocepku, Lokovica 8, po domače pri Zapušek.

IZPUŠNO CEV ZA AUDI — 50, zadnji del in deputatno karto prodam. Telefon 858-875.

KUHINJO GORENJE, (veliko elementov), trosed, dva fotelja, (skoraj novo), spalnico z veliko omarami, otroško sobo (3 omare, 3 postelje, 1 postelja brez jogija, prodam. Telefon 855-959.

DVE ŠPORTNI KOLESI NA PET PRESTAV izdelani v ZRN, tip Toscana, ugodno prodam. Ogled v soboto od 8. do 12. ure na Jerihova 2, telefon 858-668.

KOMBINIRAN ITALIJANSKI OTROŠKI VOZIČEK PRODAM. Cena 30 SM. Telefon 856-696.

OTROŠKO SOBO — KOMPLET — PRODAM, ter Fiat Pando 45. Telefon 857-106.

HLADILNO OMARO IN SPALNICO PRODAM. Telefon 854-825.

GLOBOK ITALIJANSKI VOZIČEK, malo rabljen in surf Burja, prodam. Telefon 854-204.

REZERVNE DELE ZA PEUGEOT — 204 prodam. Metleče 42, Šoštanj.

ENOPOSTELJNO OTROŠKO SOBO PRODAM. Možno na kredit. Telefon 857-040.

OHRANJEN ITALIJANSKI ŠPORTNI OTROŠKI VOZIČEK PRODAM. Telefon 854-129.

RADIOKASETOFON SHARP z ločljivimi zvočniki prodam. Telefon 857-662, popoldan.

WARTBURG KARAVAN, letnik 1980, prodam. Janko Hudej, Lokovica 74, Šoštanj, telefon 882-467, popoldan.

RAČUNALNIK ZX SPECTRUM 48-K prodam. Telefon 888-200.

ZA KOŠNJO ODDAM V NAJEM PARCELO V ANDRAŽU, prodam tudi motor za čoln Tomos 4, 858-732.

PRODAM NOV ŠOTOR za 4 osebe. Telefon 858-251.

PRODAM KLUBSKO GARNITURO, kombinacija les-usnje in mizico. Oblišar, Šaleška 19, III. nadstropje.

NUDIM POMOČ IN NEGO TEŽJIM BOLNIKOM NA DOMU, nekaj ur dnevno. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Človek-človeku«.

UGODNO PRODAM BARVNI TV KÖERTING, pralni stroj Gorenje in omaro za predsobo. Informacije po telefonu 854-284, po 17. uri.

ROLETE IN ŽALUZIJE V VSEH BARVAH IN IZVEDBAH izdelujemo in vgrajujemo. Telefon 24-296.

ZASTAVA 101, letnik 1984, prodam, telefon 856-995, cena 570 SM, od 11. ure dalje.

TROSED, DVA FOTELJA IN REGAL ZA DNEVNO SOBO UGODNO PRODAM. Telefon 855-542.

VIDEO CENTER TANJA, vzame v najem manjši lokal v centru mesta, možen poznejši odkup. Vršimo presnemavanje filmov na naše ali vaše kasete. Telefon 062-843-009, popoldan.

KUHINJO KOMPLET PRODAM. Telefon 857-482.

GRADBENO BARAKO PRODAM les in Hobby 83. Telefon 855-909.

TRAKTOR IMT 533 s kompresorjem, prevoženih 2000 ur prodam. Informacije po telefonu 888-128. Srečko Ušen, Podkraj 72, Titovo Velenje.

TRODELNO OMARO, primerno za samce in otroške sobe, dolžine 2,7 m višina 1,7 m, cena 25 SM, prodam. Danilo Golčman Šercerjeva 6, Titovo Velenje.

GOLF J, letnik 1978, dobro ohranjen prodam. Telefon 857-683.

BARVNI TV EI Niš, ugodno prodam. Informacije po telefonu 713-820 od 19.30 do 20.30 ure.

ZAMRZOVALNO SKRINJO 310 l, staro 2 leti, cena po dogovoru, prodam. Telefon 853-312, interna 1320, dopoldan.

KOMERCIALISTI IZ KOROŠKE, SALEŠKE, SAVINJSKE ali celjske regije in drugod, ki želijo sodelovati pri prodaji tujih proizvodov, oglasite se v torek 31. maja, ob 15. uri, na Jezeru v Titovem Velenju.

BRAKO PRIKOLICO, z vso opremo za kampingiranje (hladilnik, štedilnik, notranja oprema), ugodno prodam. Informacije po telefonu 858-813.

Dežurstva

DEŽURNI ZDRAVNIKI:
Četrtek, 26. maja — dnevni dežurni dr. Kikec, nočni dr. Vrabčič
Petek, 27. maja — dnevni dežurni dr. Renko, nočni dežurni dr. Kočevar

Sobota, 28. maja in nedelja, 29. maja — glavni dežurni dr. Ksenija Mijčin, notranji dežurni dr. Silvana Popov

Ponedeljek, 30. maja — dnevni dežurni dr. Zupančič, nočni dežurni dr. Smonkar

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI:
28. maja in 29. maja dr. Vesna Pupi, od 8.—12. ure v zobni ambulanti

DEŽURNI VETERINAR NA VETERINARSKI POSTAJI V ŠOŠTANJU:
Od 27. maja do 3. junija je dežurni veterinar dr. Franc Blatnik, Prešernova 22/e, telefon: 857-223.

Gibanje prebivalstva
POROKA:
Leopold Fidej, roj. 1954, električar iz Titovega Velenja in Marta Cure, roj. 1963, labor. tehnik iz Titovega Velenja.

SMRTI:
Marija Pajk, gospodinja iz Titovega Velenja, Tavčarjeva 10, roj. 1911, Anton Urbanc, upokojenec iz Letuša 85, roj. 1909, Franc Knez, upokojenec iz Počkova 24, roj. 1957, Sonja Vertačnik, delavka iz Šoštanja, Tovariska pot 2/c, roj. 1951, Rudolf Korošec, upokojenec iz Podkraja pri Velenju 27/a.

Nov vhod v Namo

— Dela pri vhodu s parkirnega prostora v samopostrežno trgovino ljubljanske Name v Titovem Velenju hitro napredujejo. Izvajalec, Rekov tozd Gradbena dejavnost, zatrjuje, da bodo dela končana do roka, to je do začetka julija. Novega vhoda bodo seveda najbolj veseli kupci, ki bodo lahko poslej kupljene predmete brez težav do avtomobila pripeljali z vozičkom. Tudi samopostrežno prodajalno bodo v Nami povečali in s tem zagotovili še večjo izbiro potrebščin.

(b. m.)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedija

Franca Živica

rojenega 14. 2. 1922 iz Škal 97/B
v Titovem Velenju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, sosedom, nekdanjim sodelavcem in prijateljem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti ter mu poklonili vence in cvetje.

Hvala vsem, ki ste nam nesebično pomagali ter nam izrazili pisno ali ustno sožalje in v najtežjih trenutkih z nami sočustvovali.

Posebno zahvalo izrekamo dr. Jožetu Reberniku in osebju bolnišnice Topolšica.

Hvala gospodinu Maksu Kranjcu, Adolfu Lipniku, tovarišu Martinčiču ter rudarski godbi Velenje za zaigrane žalostinke, enako gospodu duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Jožefa in sinova Franc ter Milan z družinama.

Zaman je bil tvoj boj,
zamanj vsi dnevi hudega trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.

V SPOMIN

danes mineva deset let, ko si nas za vedno zapustil naš ljubi mož, oče, stari oče in dedi

Ciril Debelak

Iz Podkraja pri Titovem Velenju

Naša srca so strta od bolečine, vendar polna neizmerno lepih spominov in zahvale za vse, kar si za nas dobrega storil. Za vedno nam boš ostal v lepem spominu.

Neutolajljivi vsi tvoji.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedija

Ne vem, kdo bolj je otožen,
škrjanček ali jaz,
a njemu kakor meni,
tesno je isti čas.

V SPOMIN

28. maja bo minilo leto dni, ko je kruta usoda pretrgala nit življenja ljubljene hčerki in sestrici

Majdi Podvratnik

iz Pesja
7. 6. 1965 — 28. 5. 1987

Praznina v našem domu je velika, bolečina v naših srcih neprenehoma skeli, usoda vzela nam velik del je sreče, spomin nate venomer živi.

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem, ki ste kadar koli ustavili korak, prižgali svečko ali položili cvet na Majdin prerani zadnji dom.

Hvala tudi duhovnikom za opravljene mašne obrede.

Mama, ati, brata Slavko in Boštjan ter sestra Jožica.

Tako tiha in mirna, si bila med nami
tako tiho in iznenada
si nas zapustila.
Ostala je le globoka rana,
katere še tako grenka solza
ne bo zalila.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage

Sonje Vertačnik

rojene 29. 10. 1951

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom, prijateljem, delavcem Gorenje TOZD HZT, delavcem TEŠ, TOZD Vzdrževanje, ribičem Paka Šoštanj za darovano cvetje in vence.

Posebej se zahvaljujemo g. duhovniku za lep pogrebni obred, godbi, pevcem, gospodinu, predvsem pa tov. Božu Uranjeku, Mladenu Grubešiču, Nikoli Abrič, Radu Mitroviču, Sadiku Kadiču, Đuru Sovilju in ostalim prijateljem za nesebično pomoč. Se enkrat iskrena hvala vsem znancem in prijateljem, ki ste jo tako množično pospremili na zadnji poti!

Žalujoči: mož Ratko, sin Marko, mama, brata Liljan in Slavko z družino in ostalo sorodstvo.

»Inštruktor«

»Ob besedi »inštruktor« v prometnem pomenu besede pomislimo na učitelja praktične vožnje, ki usposablja kandidate za voznike raznih kategorij. Inštruktor v drugih sferah (tudi inštruktor-slovar slo. knjiž. jezika 11/75) je tista oseba, ki daje navodila, napotke in INSTRUKTAŽA tudi učenje, lahko slovensko povemo, da je tista oseba, ki uči voziti druge, učitelj vožnje. Bolj kot sam naziv pa nas mogoče zanima, kdo je lahko inštruktor, kako to postane in kakšno je njegovo delo. Na kratko bomo to opisali, saj bi bilo potrebno, da bi se za takšno delo usposabljali tudi mladi, izobraženi strokovnjaki.

Predpogoj za usposobitev je zdravstvena sposobnost, ki jo na osnovi predpisanih zahtev (kot za voznika) ugotavlja dispanzer za medicino dela in o tem izda zdravniško spričevalo. Druga zahteva je dopolnitev 18 let starosti, za višje kategorije pa tudi več (kot za voznike C, D in E kategorije). Strokovno usposobljenost si kandidat pridobi na osnovi programa, ki je predpisan s posebnim pravilnikom, kandidata pa praviloma pripravljajo pooblaščenca izobraževalna organizacija — (Izobraž. center Boris Kidrič iz Ljubljane s svojimi oddelki). Preizkus znanja in usposobljenosti pa opravlja kandidat pred izpitno komisijo, ki jo določi Republiški sekretariat za notranje zadeve. Na našem območju se pripravljajo kandidate občasno pri Avto šoli ZŠAM Celje in avto šoli AMD Titovo Velenje.

Pred tem organizacije objavijo natečaj za vpis in kandidate seznanijo s pogoji.

Program usposabljanja kandidatov za inštruktorja vožnje motornih vozil obsega predmete psihologijo, pedagogiko, motorizacijo, cestno prometne predpise, lastno vožnjo in pedagoško vožnjo. Za nove inštruktorje se zahteva najmanj V. stopnja izobrazbe v usmerjenem izobraževanju (tehnična, oz. ustrezna druga srednja šola). Inštruktor mora ob opravljanju svojega dela redno vsakoletno obnavljati znanje in usposobljenost ter opravljati kontrolni test (licenco) za podaljševanje dovoljenja za delo.

Za razliko od usposabljanja inštruktorjev vožnje motornih vozil se lahko kandidati usposabljujejo za »predavatelja cestno prometnih predpisov«. Program se skoraj v celoti pokriva, ne zahteva pa se preverjanje praktične vožnje — kar pa je ob izvajanju pouka dobrodošla izkušnja. Poudarek je potreben pri andragoški usposobljenosti (za izobraževanje odraslih), pomembna pa je tudi naravna sposobnost za predavateljsko delo.

Inštruktorji in predavatelji se lahko zaposlijo pri izobraževalnih organizacijah za nedoločen čas (kot osnovni poklic), lahko pa ob delu opravljajo to delo kot dopolnilno delo ob sklenjeni predpisani pogodbi. Predpisan je tudi čas izvajanja pouka (inštruiranja) v številu ur, prav tako tudi program poučevanja.

Delo inštruktorjev je zahtevno, nevarno in odgovorno. Uspehi učitelja so odvisni od kandidatov, kmalu pa se kljub temu poznajo rezultati individualnega pouka tudi pri inštruktorjih. Kdor v daljšem obdobju uspeva dosegati visok odstotek opravljanja izpitov je gotovo uspešen učitelj. Njegova uspešnost se kaže tudi v usposobljenosti voznikov. Kdor postane kulturni voznik, spreten in ne povzroča prometnih nezgod, ima gotovo tudi privzgojeno in naučeno lastnost. In prav v tem obstoja zahteva po odgovornem, strokovnem in kulturnem poučevanju novih voznikov.

J. M.

»Gasilski« posnetek na poti v Hrastnik.

Divjad slovenskih gozdov zaklad

Bujno življenje, ki ga prinese mesec maj, je odločilen za lepoto in zaklad, ki ga skrivajo v svojih nedrjih naši gozdovi. V mesecu maju se namreč poraja novo življenje. To življenje pa je v naravi sami uravnoveženo. Lahko pa bi ga porušil človek, če bi se vanj vmešaval.

Spomnimo se prastarega pravila, ki je gotovo starejše kot slovenska pisana beseda: ne prijemati mladice divjadi! Čim ga poboža človekova roka, je ta izgubljen! V nobenem primeru! Tudi če se vam zdi mladič neobglen in nemočen in se vam zdi, da bo vsak čas poginil. Njegova mama je morala odstopiti, vi ste jo namreč pregnali. Pustite mladice pri miru, ne dotikajte se ga in pojdite naprej. Mama se bo vrnila, ko se bo prepričala, da ste vi odšli. Njena vrnitev je za mladice rešitev. Toda če ste mladice pobožali, ga mama ne bo sprejela več.

Naj vas spomnimo še na to, da tudi zakon, ki ureja naš odnos do divjadi izrecno navaja, da je prepovedano prijemanje ali celo prisvajanje mladice divjadi in je to kaznivo dejanje.

Najmočnejši razlog za pravilen odnos do divjadi v mesecu porajanja novega življenja, pa naj bo naša zavest o neprecenljivi vrednosti in lepoti narave. Del te neprecenljive vrednosti pa predstavlja divjad, ki je slovenskih gozdov zaklad.

Velenjski lovci

Rokodelstvo

Po potrebi pridemo tudi na dom

Vse bolj se pogrezamo v čas, ko bomo bolj vestno vzdrževali

vse kar imamo, ker bo to edini izhod v druginji. Za nove reči ni (in še manj ga bo) denarja. Dobrodošli in nenadomestljivi bodo domači obrtniki, lastna iznajdljivost in sposobnost pa bo prav tako prišla do večje veljave.

V teh dneh, ko nas dež lahko preseneti iz kateregakoli »voga-la«, skoraj ni mogoče odpraviti se od doma brez dežnika. Toda, kaj, ko včasih ni pri roki nobenega. V stari šari pa kup pokvarjenih. Zato se ljudje lahko prav razveselijo »mojstra«, ki pride kar na dom. Imate kakšne dežnike za popravilo, brusim nože, škarje in sploh vse, kar je nujno za postoriti.

Lepega dne je pozvonilo tudi pri nas. Dva Roma sta imela nekaj male krame, ki je pričala o »mojstrih za dežnike«. Takoj smo se sporazumeli za popravilo nekaj otroških dežnikov in še dva večja sta čakala na servis. In skoraj kar »stojte« je steklo popravilo, s kleščami in zobmi in v nekaj minutah je bilo usposobljenih pet, šest dežnikov. Nato pa račun. Skoraj me je kap. Pet milijonov osemsto dinarjev, »naj ti bo, ker imaš čedne otroke...« je še bil spretni tekst in nato čakanje na denar. Pograbil sem dežnike in jih naložil enemu v naročje.

»Na, vse vzemi, pa sva si hota«, me je razkurilo. Obljubil sem jima še tržno inspekcijo in sploh je bilo vreme sončno kot redko kdaj. Prijazni mojstra sta na mah postala sovražnika št. ena z marelami ali brez njih. Ogrožala sta našo eksistenco. Dvajset minut pa šest starih milijonov! »Ne računamo na uro ampak od komada,« ter »znanje ima svojo ceno« je bila razlaga ter vztrajanje po plačilu. Z nekotiko »uglhanja« sem uspel ceno zmanjšati, vendar še vedno ni bilo poceni. »Gazda«, ali veš koliko je en novi dežnik?, me je za slovo ogovoril cigan, ko je odhajal. Že drugi dan sem se prepiral, da sem se razburjal nekoliko neupravičeno. Začelo je namreč deževati.

JOM.

Fotografi Aškerčeve šole

Najuspešnejši v Sloveniji

Na republiški razstavi, ki je bila tokrat v Hrastniku, so fotografirali osnovne šole Antona Aškerca ponovno dokazali, da sodijo v sam republiški vrh.

Razstava je bila izjemno kakovostna, na razpis pa je prispelo kar 600 del 144 avtorjev. Uspehi učencev Aškerčeve šole: Grega Kunst je prejel srebrno plaketo »Janez Puhar« za kolekcijo fotografij, Benjamin Seliga bronasto, prav tako za kolekcijo treh fotografij. Za posamezno fotografijo sta prejela bronasto plaketo tudi Uroš Sušec in Vlasta Praunseis. Diploma pa je žirija podelila Alešu Urnavtu in Mateju Tratniku.

Razstavljene pa so bile še foto-

grafije Jureta Šlehta, Uroša Očepka, Andreja Lubeja, Andreje Oder, Josipa Gudlina, Damjana Musarja, Ljubiše Petroviča, Petra Brdariča, Tomaža Lesnjaka, Sebastjana Kurmanška, Klavdije Lahovnik, Sabine Kešmer, Tomaža Kumra, Klavdije Dragičević, Janka Platovska in Liljane Vidovič.

»Fotografija navaja k opazovanju,« je zapisano v katalogu razstave. »Spodbuja raziskovanje, natančnost in kritičnost, razvija sposobnost vrednotenja in razlikovanja ter zadovoljuje ustvarjalne nagibe, ki se porajajo ob tem. In kot takšna je seveda nujen sestavni del življenja na šoli.«

Jutri, 27. maja, ob 20. uri bodo v galeriji knjižnice Velenje otvorili občinsko razstavo fotografij, ki jo pripravlja fotoklub Zrno.

Razstava bo na ogled do 15. junija, ob otvoritvi pa bo nastopila pianistka Barbara Novak.

Kaj želimo potrošniki?

Pred osmimi leti se je prvič sestal Svet potrošnikov KS Center Levi breg. V teh letih smo se člani večkrat letno sestajali in premlevali probleme, ki jih prebivalci centra občutimo s samim bivanjem v tem delu našega mesta. Odločili smo se, da ne bomo več le pošiljali svojih zapisnikov raznim odgovornim in občini in delovnim organizacijam z našimi pripombami in čakali, če se bo nanje sploh kdo oziral in jih upošteval. Tokrat želimo obvestiti javnost, kaj nas žuli in kaj želimo, da se spremeni v našem okolju.

Ker na cene ne moremo nikakor vplivati, česar najbrž ni potrebno posebej razlagati, smo se lotili tistega, na kar le lahko imamo kakšen vpliv. Lotili smo se izgleda naših trgovin, izložb, parkirišč, zelenic, con za pešce, urejenosti balkonov naših stan. blokov.

Naše sicer kar številne trgovine so v večini primerov prostorsko utesnjene, ponujeni artikli so nepregledno razstavljeni in tako potrošnik ne more hitro in neovirano izbrati potrebno blago. So sicer redke izjeme, vendar želimo predstaviti predvsem problem prodajal in živili. V centru nimamo namreč niti ene same trgovine z živili, ki bi imela dovolj velik in rezerviran parkirni prostor za svoje kupce in kjer bi lahko ti z nakupovalnimi vozički pripeljali blago do svojih avtomobilov. Upamo, da bo Ljubljanska NAMA, ko bo končala z adaptacijo, postala prva takšna trgovina v centru. Vse Erine trgovine z živili so v centru odločno pretesne in vse po vrsti brez parkirišč za kupce, ki se morajo drenjati med parkiranimi avtomobili stanovalcev. Čakamo in se veselimo razširitve samopostrežne trgovine v Standardu.

V Cankarjevi ulici ima ERA dve poslovni enoti z živili. To sta edini trgovini poleg sosednje prodajalne časopisov Tobočne tovarne, ki se v skoraj tridesetih letih nista posodobili. Tukaj delajo trgovci v zelo težkih razmerah, potrošniki pa nismo zadovoljni zaradi njihovega izgleda

znotraj in zunaj trgovin. Pozimi mora preskrbovalnica zaradi zdravstvene zaščite trgovk zapreti ena vrata prodajalne in se moramo zato potrošniki drenjati skozi ena sama preostala vrata. Mesnica te Erine trgovine pa sploh ni namenjena predvsem nam drobnim potrošnikom, kar potrjuje zelo okrnjen obratovalni čas — predvsem popoldne je večinoma zaprta ravno v času, ko največ gospodinj nakupuje. Mesnica služi predvsem kot skladišče in razdelilnica mesa za velike odjemalce. Povsod po svetu so takšna trgovina na veliko odvijala izven centrov mest, v mestih pa so lepo urejene in bogto založene prodajalne, ki so res namenjene potrošnikom. Takšno mesnico sicer najdemo nekaj korakov dalje v Emonini Tržnici. Škoda je le, da tudi ta trg. organizacija nima dovolj prostorne trgovine za ostala živila, saj se kupec tudi tukaj komaj prerine mimo polic. Tudi Tržnica nima enako kot Erine trgovine, rezerviranih parkirnih prostorov za svoje kupce. Obe trgovini ponujata enake artikle, obe sta pretesni, nimata pravih pogojev za dostavo blaga, zato želimo potrošniki in Cankarjevi ulici le eno trgovino z živili, pa naj bo tista dovolj prostorna in vsaj približno urejena po evropskih zgledih. Ko smo že pri utesnjenosti prodajal, ne moremo mimo sedaj že odločno premajhne Mladinske knjige. Velenjčani bi nujno potrebovali eno pošteno papirnico, vsaj tako, kot jo imajo v Slovenj Gradcu. Tudi prodajalna časopisov že zdavnaj ne zadošča potrebam centra. Da imamo v Cankarjevi ulici še veliko neizkoriščenega prostora, lahko trdimo s tem, da zaseda šivalnica Modnega salona kar polovico pritličnih prostorov v Cankarjevi 1. Ta dejavnost bi se enako uspešno lahko odvijala tudi na manj frekventnem območju mesta, tukaj pa bi lahko dobili meščani mestu primerne lokale.

Cankarjeva ulica je torej po našem mnenju neustrezno trgovsko urejena in že dolgo časa več ne prispeva tega, kar bi morala k mestnemu videzu svojega okoliša. Razne stojnice z vsem balastom, ki jih spremljajo (škafle, ležalniki, železno ograjenje, polivi-

nili...), pač ne morejo nadomestiti pomanjkljivosti, ki kričijo po temeljiti prenovi centra. Tudi kioski, ki se širijo po centru, ne prispevajo k estetski podobi našega mesta. Težko čakamo na obljubljeni predstavitev ureditvenega načrta naših arhitektov za Center mesta in upamo, da bo mesto dobilo po njem res mestno podobo in funkcionalne lokale s primerno ponudbo.

Doslej smo lahko z urejenostjo trgovin zadovoljni le s tremi trgovinami na našem področju — z Zlatico, Utokom in Modnim salonom. Te trgovine se tudi trudijo z urejenostjo izložb, ki so v našem mestu poglavje zase. Če naše izložbe primerjamo z onimi v Mariboru ali Ljubljani, dobimo občutek, da so nam vsi aranžerji ušli, ali pa se od sramo-te poskrili. Morda so naše izložbe odraz trgovskega samozadovoljstva, saj Velenjčani dajemo dovolj zaslužiti tuji tako.

Ker pa so izložbe ogledalo trgovin in mesta nasploh, nam v Svetu potrošnikov ni vseeno, koliko kulture so pripravljene te organizacije ponuditi kupcem našega mesta in obiskovalcem.

Skupno z novinarji bomo v naslednjih številkah Našega časa predstavili ves blis in bedo izloženih oken in urejenost centra nasploh. Objavili bomo fotografije izložb, parkirišč, zelenic, con za pešce, urejenost balkonov stan. blokov in sploh vsega, kar kazi naš NEKOČ NAJLEPŠE MESTO.

Svet potrošnikov
KS Center Levi breg
Predsednik: Sonja Kolšek

Zbiranje rabljenih oblačil, obutve in posteljnine

Že nekaj let zapored je zadnji četrtek v mesecu maju namenjen akciji zbiranja rabljenih oblačil, obutve in posteljnine. Tako danes po vsej Sloveniji in seveda tudi v naši občini poteka ta zbiralna akcija.

Gotovo so vam pri spomladanskem čiščenju omar ostala

oblačila, ki jih ne potrebujete več in ste jih zvezali v svežnje. Te boste danes odnesli na že običajna mesta. Za darovano blago vam ne bodo hvaležni le aktivisti Rdečega križa in mladi člani ter človekoljubne organizacije, ampak predvsem tisti, ki bodo oblačila, obutve ali posteljnino rabili.

»Kurja bomba«

Da živimo vse bolj nevarno življenje, je kot na dlani. Nevarnosti nam pretijo skoraj na vsakem koraku. Piki spomladanske čebele je lahko celo smrtno nevarno. Obrok hrane v družbeni menzi je včasih poln salponel, kar povzroči hude prebavne motnje. Pri delu se dogaja vse preveč poškodb in tudi smrtni primeri niso izjema. Da ne govorimo o posledicah prometne (ne)varnosti. In še bi lahko naštevali možnosti, da človek konča življenje sredi lepega dne. Kot tudi v zgodbi, ki se je končala srečno, tokrat.

Slučajno smo se srečali. Zdravo, zdravo, si za pivo itd. Ujeli smo pozno popoldansko sonce in kvantali ob malem pivčku pred »Zelenim barom« na Kardeljevem trgu. Vrvež okrog je ustvarjal vzdušje za pritajen klepet. Poleg nas je bil postavljen otroški voziček, najbrž žejni atek dojenčka pa je »cukal« nekaj iz dvanesti. Ostalih nismo niti opazili, zaverovani v razgovor, ko se je nenadoma zgodilo: »fiiiiiuuupafff«!

JOM—

Ponedeljek, 30. maja

1. HEART — Pet shop boys
2. HOUSE OF MYSTIC LIGHTS — C. C. Catch
3. GET LUCKY — Jermaine Stewart
4. ELAMES OF LOVE — Fancy
5. GET OUTTA MY DREAMS, GET INTO MY CAR — Billie Ocean
6. MY BED IS TOO BIG — Blue sistem the smokie
7. OUT OF THE BLUE — Hit connection
8. REQUIEM — London boys
9. WHO'S LEAVING WGO — Hazell Dean
10. TOGETHER FOREVER (house of love mix) — Rick Astley

Moj predlog _____

Moj naslov _____